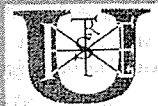

ZSEBZSIRÁF

A Szent István Egyetem Jászberényi Főiskolai Kar lapja

Jubileumi visszatekintés

Fogamzás

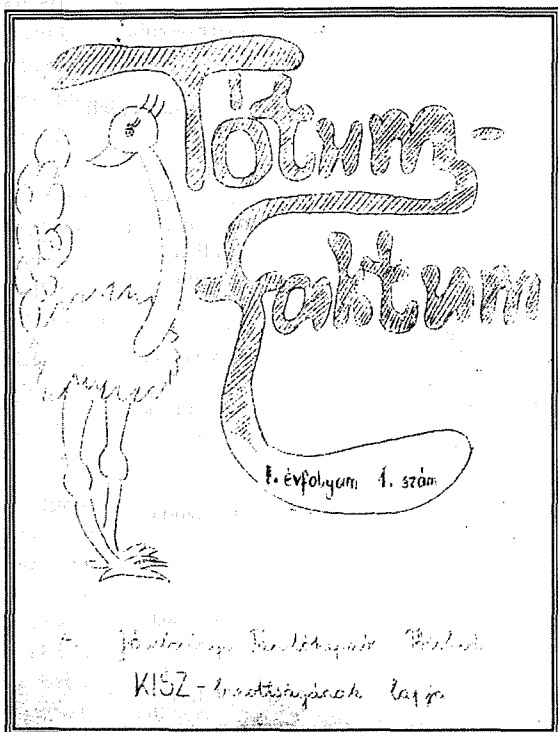
Dühöngő ifjúság

Empiriokritika a

„Dühöngő ifjúság”-ról

Válasz az

„empiriokritikára”

Innen indult diáklapunk...

(8-9. oldal)

Az utolsó ?DK-konferencia után

(4. oldal)

**Két év alatt harmadára csökkent
az oktatásra fordítható összeg**

(12. oldal)

31. Magyar Filmszemle

Közönség, szakma: szétválasztva

(5. oldal)

Átmenet

Néhány hónapja a *Szent István Egyetem Karaként* működik iskolánk. A változás a lapot is érintette. Ezentúl feltüntetjük a címlapon és az impresszumban is az egyetem emblémáját. Egyébként változatlanul önállóan működik a *Zsebszírál*.

A tavaly decemberben leköszönt főszerkesztő, *Benkő Tamás* helyét jómagam vettem át. Ezúton mondok köszönetet neki – az olvasók és szerkesztőtársak nevében is – azért a fáradságos munkáért, amelynek eredményeképpen a *Zsebszírál* az utóbbi néhány év folyamán igazi, színvonalas újság lett. Ez természetesen egy folyamat, ami reményeink szerint folytatódik.

Alig több, mint két hónap van hátra számunkra és szerkesztőtársaim nagy részével egyetemben diplomával a kezünkben mondunk búcsút az iskolának, a tanároknak, az itt maradó diákoknak és persze nem utolsósorban a *Zsebszírál*nak. Ezen időszak alatt van lehetőségünk, hogy átadjuk mindazokat a tapasztalatokat, amelyeket a

szerkesztés és az írás terén szereztünk.

Szerencsére van, aki átvegye a stafétát De ahhoz, hogy egy olyan összeszokott gárda kialakulhasson, mint a mostani, mindenféleképpen idő kell. Hiszen több félvnek kellett eltelnie addig, amíg a mai szerkesztőbizottság ilyenre érett. Igazi közösséggé szerveződöttünk. Ezt nem lehet erőltetni, vagy lasszóval összefogdosni az embereket. De ha mégis, akkor az érződne az írásokon és a lap egész arculatán.

Az alsóbb évfolyam hallgatóinak valójában örülnie kellene, mivel elindulhat egy kitaposott ösvényen. Mi nyáron félreállunk és szabad lesz a pálya mindenki számára, aki kedvet és tehetséget érez az újságíráshoz. Nem szabad azonban addig várniuk! Ki kell használniuk, hogy még itt vagyunk és minden érdeklődőnek szívesen segítünk bekapcsolódni a munkába.

Gyertek minél többen, csináljuk együtt! Megéri, higgyétek el!

Viszok Attila

A tartalomból...

Hallgatói tájékoztató.....	3. oldal
Az utolsó ?DK konferencia után.....	4. oldal
Két év alatt harmadára csökkent az oktatásra fordítható összeg.....	5. oldal
Nagyobb az igény a zenei oldalakra.....	7. oldal
Tallózás a Tótumfaktum első évfolyamából.....	8-9. oldal
Színházi varázslatok.....	11. oldal
Közönség, szakma: szétválasztva.....	12. oldal
A napfény íze.....	13. oldal
Ismert arcok felvonulása Szegeden.....	14-15. oldal
Interjú Konta Barbarával és Juga Veronikával.....	18. oldal
Farsang: A vasutasok ezúttal nem sztrájkoltak.....	19. oldal
Teszt végzős hallgatóinknak.....	20-21. oldal
Zene: Heaven Street Seven.....	23. oldal
Humor.....	24-25. oldal
Sport.....	26-29. oldal
Horoszkóp.....	30. oldal

A LAP MEGJELENÉSÉT A KARI HALLGATÓI
ÖNKORMÁNYZAT TÁMOGATTA

ZSEBSZÍRÁL

A Szent István Egyetem Jászberényi
Főiskolai Kar lapja

Főszerkesztő:

Viszok Attila

(Humor)

(btutu@freemail.hu)

Mell-Ék szerkesztő:

Madarász Anett

Felelős szerkesztő:

dr. Wirth Lajos

A szerkesztőbizottság tagjai:

Auer Katalin

Benkő Tamás

(Kép-le(te)sen)

Fazekas Ildikó

Gőgh Edit

Horti Andrea

Kiss Tímea

(Kultúra)

Kovács Krisztián

(Sport)

Kriston Rezi Léda

(Horoszkóp)

Mata Anikó

Rentkő Erzsébet

Simon Viktória

(Zene)

Urbán Adrienn

(Körkérdés)

Vetési Melinda

Illusztráció:

Telek Béla

Felelős kiadó:

dr. Benedek Sándor

Tördelés:

Viszok Attila

Szedés:

Madarász Anett, Horti Andrea,

Kiss Tímea, Rentkő Erzsébet

Levélcím: Zsebszírál, SZIE JFK. 5102

Jászberény, Rákóczi út 55., Kollégium,

124-es szoba

Telefon: 06/57-500-405

E-mail: zsebsziralf.jtif@drotposta.hu

Megjelenik negyedévenként 300 példányban

Lap. eng. szám: III/ISK./141/SZO/1988.

Készült:

Verzál Print Kft. Nyomda, Jászberény

Felelős vezető:

Purda József

A szerkesztőség tagjai a lapban megjelent
írások szellemiségével nem minden
esetben értenek egyet!

JAM!

2000. február elején a két éve alakult *Jászsági Antropológiai Műhely* diákcsoportja létszámában is tovább bővült. (Jelenleg 23 fő). A csoport további működésében a tudományos diákköri munkán kívül szeretné kiszélesíteni a kulturális tevékenységét is, ennek keretében évente utazásokat tervez az országhatáron kívülre került magyar közösségek megismerése céljából.

A kapcsolatokat szeretné bővíteni az intézményen kívüli szervezetekkel, szakemberekkel és a térség lakosságával. Ezért indokolt-

nak látszott, hogy a csoport egyesületet hozzon létre, amely 2000. február 9-én meg is alakult.

Az egyesületi forma kedvező körülményeket teremt pályázati támogatások elnyerésére, és más szervezetekkel való kapcsolatok kiépítéséhez. A csoport tevékenysége iránt megnőtt az érdeklődés, de szívesen látjuk újabb hallgatók jelentkezését is. Jelentkezni a Társadalomtudományi Tanszéken, Antal Györgynél, az antropológiai műhely vezetőjénél lehet.

Emma

Egy kis szabályzat magyarázat

Előadásokon a részvétel nem kötelező és a hallgató semmilyen formában nem kötelezhető a részvételre (katalógus). A részvétel csak ajánlott.

Szemináriumi foglalkozáson a részvétel kötelező, és a heti óraszám négyszeresét lehet hiányozni. Amely órák kéthetente vannak, ott ha kétónél többet hiányoztál, ugrott a féléved. Amely órákból kéthetente kettő van, arról kétszer lehet hiányozni, mert az heti egy órának számít. Hospitálás és a harmadik évfolyam tíz napos tanítási gyakorlata nem minősül főiskolai hiányzásnak. Az első és második évfolyamos hallgatók hospitálása sem. Tanítási gyakorlat alól legfeljebb kétszer hiányozhatsz, ha engedélyezi a szakvezető, pótolni csak az adott félévben pótolhatod, melynek feltételeit a szakvezetők határozzák meg.

Tantárgyak alól felmentést csak akkor kaphatsz, ha azt korábban felsőfokú intézményben hallgattad, vagy vizsgáztál belőle.

Ha évismétlő vagy, kérheted korábbi jegyeid és vizsgáid eredményének beszámítását a megismételt félévben.

Aláírást csak az kaphat, aki a kiírt aláírás feltételeit teljesítette, és hiányzásai sem haladták meg a megengedett mértéket. Ha a félév elején kiírt tantárgyi feltételeket nem teljesítet, nem írják alá a félévedet. Ha a megtagadás oka nem a hiányzás, akkor pótlásra a tanszékvezető adhat engedélyt.

A tanszékek félév elején kötelesek kirakni a tanszéki hirdetőtáblára az adott félévre vonatkozó követelményeket, melyeket a félév során nem módosíthatnak. Ha a tanszékvezető nem engedélyezi a pótlást, fellebezhet a főigazgató helyetteshez. Ha a főigazgató engedélyezi az aláírás pótlását, az uv-nak számít, tehát a T.O.-ról kérj egy uv-csekket. Ha még így se kaptál aláírást, akkor félévet kell ismételned.

HÖK

Integrációs ülés Gödöllőn

A Szent István Egyetem megalakulásával a kollégium is új helyzettel áll szemben. Ezen helyzet „feloldása” érdekében Gödöllőn februárban rendeztek egy rövid találkozót a SZIE kollégiumai részére. Az elsődleges cél az ismerkedés volt. Második célkitűzés az volt, hogy a még nem FEKOSZ tagokat meg-

nyerjük a hasznos tagságnak. Továbbá megegyezés született, hogy a félév végéig minden kollégiumba eljut ez a gyűlés, mindenhol megismerkedünk a helyi sajátosságokkal, hogy a lehető legoptimálisabban sikerüljön közös egyetemi kollégiumi szabályokat alkotni.

Újra lesz országos kollégista futball megmérettetés

A Főiskolai és Egyetemi Kollégiumok Országos Szövetségének szándékában áll megrendezni egy országos sportversenyt, amely első kategóriája (egyenlőre egyetlen is) a foci lenne. Elsőként a

régiókon belül zajlanának mérkőzések, azután az országos döntőket a FEKOSZ évente megrendezett nyári táborában rendeznék meg. No, fiúk, máris indíts edzeni!

Túlélőtábor a Magas Tátrában

Mi a közös Gödöllőben, Dunánújvárosban, Gyöngyösben, Sárospataknál, Egerben és nem utolsósorban Jászberényben? Felesleges hosszas találkozásokra adni a fejeket, egyszerűbb ha elárulom. Mind a hat városban van valamilyen felsőoktatási intézmény, mind rendelkezik kollégiummal, és mindben akad néhány vállalkozó kedvű kollégiumi önkormányzati vezető, aki nekiindult Szlovákiának, hogy a FEKOSZ által évente megrendezett vezetőképzőn részt vegyen.

Itthon már a tavasz első jelei lengették zászlóikat, mikor a FEKOSZ Észak-Magyarországi régiójának képviselői meghódították a derékig érő hó birodalmát. A félelmetesen szép hegyvidéki látvány, a forgatagos lengyelpiac és a nyaktörő túrák mellett a társaság aktívan tevékenykedett a kollégiumok témakörében. Volt lehetőség hivatalos keretek között is az informálódásra, és tanácskérésre, de természet-

sen kötetlen keretek között is igyekeztünk a lehető legkényelmesebben kihasználni a rendelkezésünkre álló időt. Esett szó az integráció hatásáról, a régiók változásáról ezzel kapcsolatban, hiszen több kollégium átkerült más régióba az anyaintézménye miatt, beszéltünk még mindig a lakhatási támogatásról, és olyan pórias dolgokról is, mint alapszolgáltatások, és szabályzatok. Ezen tájékozódás egymás szokásai és pozitívumai felé valószínűleg áprilisban fog folytatódni, a rendes tavaszi régióülés alkalmával. Minden ilyen találkozás elősegíti a kollégiumok egymás közötti kapcsolatának fejlődését és a FEKOSZ-szal való együttműködést is.

Idén kollégiumunkat Vácz Gyula igazgató úr, Fazekas Ildikó, Győrfi Éva és Mata Anikó képviselte a vezetőképzőn.

Fazekas Ildikó

Az utolsó ?DK-konferencia után

Sötét alakra sötét képet festett Simon Viktória a Zsebszír legutóbbi számában, a JTIF 1999. december 8-án megtartott TDK házi konferenciájáról. Az elmúlt három házi konferencián szerzett kedvezőtlen tapasztalataim alapján tisztában vagyok azzal, hogy az érintett oktatóink és hallgatóink többsége szerint igaza van S. V.-nek, ezért óvatosan kezdem.

Szerintem az igazság „odaát” van.

Régen rossz, ha egy tudományos (diáktudományos) munka lényegét az előadó, a hozzáértő hallgatóság előtt, nem tudja ismertetni tíz perc alatt. A tudományos élet gyakorlatának megfelelően az OTDK Tanács ajánlása is tíz-tizenöt perces előadásokról szól. Miért nem volt hát elég nálunk a tíz-tizenöt perc? A felelet rendkívül egyszerű. Egy szerencsés kivételtől eltekintve, nem tudományos, illetve diáktudományos munkák ismertetéséről volt szó.

Elég csak az elhangzott előadások címeit elolvasni, azonnal rájöhettünk, hogy S. V.-nek a maga módján igaza van. Valaminek a „történetét”, valaminek a „helyzetét”, valaminek az „ismertetését” valóban nehéz tíz perc alatt elintézni. Egy szakmailag ismert

alapokra hivatkozó, tudományos igényű felmérés, illetve kutatás eddig ismeretlen, új eredményeit azonban igen. S. V. szerint több időre lett volna szükség, hogy a hallgatóság meggyőződjön az előadó „kutatásainak és tudásának mélységéről”. Így igaz, sőt az ilyen körülhatárolatlan témák esetében végtelesen sok időre.

Ember (TDK-elnök) lett volna a talpán aki az elhangzott előadásokra, értelmes módon, szekciókat alkotott volna elnökökkel, opponensekkel. (Még így is nehezen lehetett befogni a zsűri tagjait, voltak akik önhibájukon kívül kerekelt oldottak.) Egy megátalkodott zsűri-tag próbálta megvilágítani a helyzetet és amikor még az előadások fele sem hangzott el, burkolt utalást tett arra, hogy két szekciót kellett volna létrehozni, egy TDK és egy ?DK szekciót. A fentiek alapján érthető módon ezt S. V. a versenytisztaság megsértéseként értelmezte. Sajnálom.

A zsűri elnöke valóban megváltoztatott két pontszámot és ezzel befolyásolta a verseny végeredményét. Alapos oka volt rá és ezt a családiás konferencián, családiásan próbálta kifejezni, tartózkodva a komolytalanság

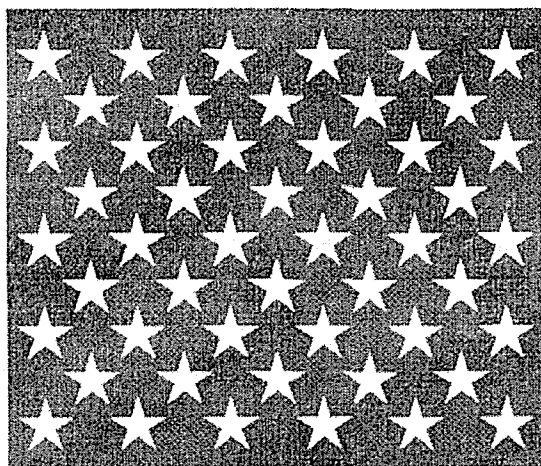
szóhasználatától.

Ha a fentiek után a kedves Olvasó azt gondolná, hogy nem értékelem és becsülöm a hét előadó és konzulens tanárainak munkáját, akkor téved. Az a szorgalom, az a tudásanyag és az az előadói készség amiről meggyőződhettünk a konferencián, tiszteletet és elismerést érdemel mindannyiuk számára. Jóval többet mint amennyit a JTIF TDK Bizottsága tudott nyújtani nekik.

Befejezésül világos alakra világos képet szeretnék festeni az elmúlt konferenciá(k)ról. Az elhangzott előadások történeti-, helyzet-, lehetőség- és kapcsolatelemzése bizonyára hasznosak lehetnek az élet különböző területein és nagy érdeklődést válthatnak ki bizonyos körökben, de a jól körülhatárolt diáktudományos munka kritériumainak nem tesznek eleget. Következésképp, az ilyen dolgozatok teljesen csélytelenek az országos TDK konferenciákon, amint azt az elmúlt évek eredményei mutatják.

Az oktatótársaimmal és a hallgatóinkkal közösen kell meghatározni, hogy milyen betű kerüljön a ?DK betűszóba a ? helyére. Itt az ideje!

K.J.

Ango☺l

Kommunikációs Nyelviskola

Jászberény, Zirzen J. u. 3.

Tel.: 405-444

Tanfolyamaink kezdőtől a nyelvvizsga előkészítőig

folyamatosan indulnak!

Elmaradt kompromisszum

Két év alatt harmadára csökkent az oktatásra fordítható összeg

A felvételi tájékoztatóban még tavalyi nevükön is szerepelnek az oktatási intézmények, de az elsőévesek már mindenütt az integrált egyetemek hallgatóiként kezdik majd az évet. A kormányzat szándékai szerint ezzel a hallgatók lehetőségei bővülnek, s az oktatás korszerűsége, piacképessége is nagyobb ütemben fog fejlődni. Jászberényben is nagyon biztatóak a távlati kilátások. A főiskola vezetőségének azonban szembe kell néznie több gazdasági jellegű problémával is, amelyek egyrészt a tandíj-kompenzáció megszüntetésével, másrészt az integráció megvalósításának költségével fűgnek össze.

Főiskolánk január elsejétől új névvel, a *Szent István Egyetem Jászberényi Főiskolai Karaként* folytatja tovább munkáját.

Az integráció feladatairól, hatásairól, s a vele együtt jelentkező problémákról dr. Benedek Sándor kari főigazgató adott tájékoztatást.

A főigazgató elmondta, hogy ez az integráció számtalan pozitív lehetőséget rejt magában mind a hallgatók, mind a térség számára. A megújult oktatási rendszerben a hallgatók számára könnyebben elérhetővé válik majd a főiskolai diploma után – kiegészítő szakokon – az olyan egyetemi szintű végzettség megszerzése, amelyeknek szak-tudományi és pedagógiai feltételei az integrálódott karokon már megvannak, vagy megteremthetők. A környéken élőknek, az itt működő vállalkozásoknak már ma is több képzési, továbbképzési lehetőség áll rendelkezésére, mint akár tíz évvel ezelőtt, mikor még csak tanító szakon folyt oktatás.

Bővült a szakok listája (szo-

ciálpedagógus, művelődésszervező, könyvtáros, számtalan pedagógus-továbbképzés). De az egyetem karaival összefogva sokkal szélesebb körű, nem csak bölcsész típusú képzésre is megteremthetők a feltételek. Már most működik a SZIE Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar kihe-lyezett tagozataként a nagyon keresett humán erőforrás menedzser szak. Természetesen ezeknek a lehetőségeknek a realizálásához arra is szükség lenne, hogy a térség megfogalmazza az igényeit, a főiskola felé.

Sajnos nemcsak pozitívumokról lehet beszámolni a változások kapcsán.

Az egyetemi integráció gondolata – több korábbi próbálkozás után – 1999 elején csak a *Gödöllői Agrártudományi Egyetem* karai, az *Ybl Miklós Műszaki Főiskola* és a *Jászberényi Tanítóképző Főiskola* integrációjaként fogalmazódott meg. Az általuk elkészített első pályázatot „A” kategóriásnak minősítették, azaz elfogadták, s engedélyt kaptak a kiviteli tervek elkészítésére, aminek a megvalósítását részben a magyar állam forrásaiból, részben pedig világbanki támogatásból finanszírozták volna.

Azonban még 1999. június 1-jén megszületett a parlamenti döntés arról, hogy az integrációhoz a *Kertészeti Egyetemnek* és az *Állatorvosi Egyetemnek* is csatlakoznia kell. Az új feltételekkel új pályázatot kellett írni, ami „B” kategóriába került, azaz átdolgozásra visszaadták. Az újabb módosítást január 31-ig benyújtották, de döntés így is csak március közepén várható. Ha ezt már „A” kategóriába sorolják, akkor újra kezdődhet a

kiviteli tervek készítése, azaz májusban fognak újra ott tartani, ahol egy évvel ezelőtt tartottak.

De eközben a már integrálódott *Szent István Egyetemen* a működés érdekében ki kellene építeni egy egyetemi központot a Rektorátusnak és Gazdasági Főigazgatóságnak, ami az infrastrukturális és személyi költségekkel együtt egy körülbelül 440 milliós egyszeri beruházást igényelne. Erre jelenleg nincs forrás. A további működtetési költségeket a karoknak közösen kell kigazdálkodni, ami a jászberényi kar esetében 26 millió forintot tesz ki ebben az évben. Ezt az összeget az intézménynek magának kell előteremteni a tavalyi szintnél alacsonyabb saját költségvetésből.

Dr. Benedek Sándor elmondta, hogy a kar vezetőségének olyan gazdasági nehézségekkel is meg kell küzdenie, amelyek nem az integrációból adódnak. Mint azt sokan tudják, 1998-ban az új kormány meghozta azt a döntését, hogy államilag finanszírozott képzésben nem lehet tandíjat szedni. A felsőoktatási intézmények ebből származó bevételkiesését – ha nem is teljesen, de tandíj-kompenzációval pótolták. A főiskolák és egyetemek saját bevételhez csak az általuk szervezett költségterítési képzési formákból juthattak, ami akkor még nem okozott nagy problémát.

Az idei költségvetés elfogadásakor azonban a tandíj-kompenzációt megszüntették.

1998-ban például a levelező tagozatos művelődésszervező szakos hallgatók után képzési normatívaként kaptak egy félévre fejenként 10 ezer forintot, és szedtek 50 ezer forint tandíjat. Miután 98 őszétől a tandíj megszűnt, az állam 30

ezer forintot fizetett kompenzációként és további 10 ezer forintot normatív alapon. Ez ugyan a hallgatói normatívával együtt is kevesebb volt az előző állapothoz képest, de egy-két megszorító intézkedés bevezetésével meg tudták oldani az oktatás finanszírozását.

Ez év január elsejétől ezt a 30 ezer forintot sem kapják.

A hallgatók után járó fejpénz valamelyest emelkedett ugyan, de ez is kevesebb, mint 20 ezer forint. Két év alatt tehát a harmadára csökkent az oktatásra fordítható összeg, ami 2000-ben mintegy 30 millió forint saját bevétel kiesést jelent 1998-hoz képest. Az új tanévben emiatt már csak költségterítési formában indítanak levelező tagozatos első évfolyamokat művelődésszervező és könyvtár szakokon. De a jelenlegi diákok oktatását még meg kell oldani csaknem négy évig.

Ennek érdekében a főiskola vezetősége első lépésben – hívva a levelezős hallgatók együttműködési hajlandóságában – felmérést készített körükben. Ennek eredménye vegyes képet mutatott, a hallgatók mintegy fele a jelenlegi képzési szisztéma mindenemű módosításától elzárkózik. Így az elmaradt kompromisszum miatt a most folyó félévben, ha nehézségek árán is, de marad az eddigi rendszer. A főiskolai vezetés pedig tovább keresi a kiutat az anyagi természetű problémákból, hogy a következő szemeszterre megfelelő megoldást találjon.

Az mindenesetre biztos, hogy tandíj bevezetésére nem kerül sor.

Horti Andrea

Március 15.

Gondolatok a nemzeti ünnep jegyében

Március a tavasz kezdete, az újjászületés ideje. A természet fáradt álmoságából újra ébredni kezd. Százötvenkét évvel ezelőtt márciusban az addig nyugvó Európa is felébredt álmából. 1848. március 15-én Magyarországot is elérte a forradalmi hullám.

A fiatalok mindig érzékenyebbek voltak az elnyomásra, a fiatalok mindig bátrabbak voltak és felvették a harcot az elnyomás ellen. Ez történt 152 évvel ezelőtt is. A budapesti fiatalok kivonultak az utcákra és nyíltan szembeszálltak az elnyomó Habsburg-hatalommal. „Fegyvert fogtak” a haza szabadságáért, Magyarország függetlenségéért. Az ő fegyverük a szavak voltak. Ezek a szavak tömegeket mozgattak meg. Hittel és hősiességgel beszéltek a szabadságról, a hazaszeretetről. Hatni

tudtak az emberekre, a szívükből beszéltek. Azt mondták ki, amit ők, az egyszerű emberek gondoltak. Ők ki merték mondani. Azok a

KOSSUTH LAJOS

1848–49-iki

Történelmi Tárca Napló

Kossuth Lajos

fiatalok ott szinte még gyerekek voltak, de felnőttebben gondolkodtak mindenkinél. Március 15. hazánk legszebb ünnepe lett mára. Ez az a nap, amely mindenkinek fontos, amely közel áll az emberek szívéhez. A hazaszeretet, a hősiesség ünnepe. Sok évig tiltották ennek a szép napnak a felidézését. Az emlékezést azonban nem lehet megtiltani. Sőt, amit tiltanak, az mélyebben ivódik be az emberek lelkébe, közelebb áll az emberek szívéhez. Sajnos, míg tilos volt a megemlékezés, többen vettek részt rajtuk, mint ma, amikor szabad. Akkor úgy érezték, azzal, hogy tiltják az emlékezést, az a magyarságukat sérti. Azonban nem csak ezen az egy napon kell magyarnak éreznünk magunkat, hanem az év többi napján is.

A.K.

Az 1848/49-es szabadságharcra emlékezünk

Jászberény életében 1993. óta ünnepi rangot kapott április 3-a. Sajnos nem sokan tudják, hogy milyen eseményhez is fűződik ez a nap. Mit is ünnepelünk ilyenkor?

Ezen a napon az 1848/1849-es szabadságharcra emlékezünk, ami Jászberényt sem hagyta érintetlenül, sőt azzal is büszkélkedhet a város, hogy a Jászság fővárosa volt ezekben a dicsőséges időkben. Az 1849-es Tavaszi hadjárat honvéd seregeinek három hadteste Jászárokszállás – Jászberény – Nagykáta útvonalon vonult Tápióbicske felé, hogy megvívja hősi csatáját. A hadmozgások közepette megfordult Jászberényben a szabadságharc szinte valamennyi vezére. A Tavaszi hadjárat első, sorsdöntő napjaiban, 1849. április 2-6. között a Jászkun Kerületek Székháza történelmi pillanatokat élt át. Falai között született Kossuth híres

ceglédi beszéde, szobáiban tanácskozott Görgey, Damjanich, Aulich és Leiningen, és itt hozott jelentős döntéseket az Országos Honvédelmi Bizottmány is. Az országos ügyek mellett Kossuth Lajos a Jászföld gondjaival is törődött, miközben a szabadságharcosokhoz mind több vitéz, köztük sok gyermek is csatlakozott.

A gazdag történelmi múltra visszatekintve a város képviselőtestülete 1992-ben döntött úgy, hogy április harmadikán megünnepli a Város Napját. Igazából csak 1993-ban került sor az első ünnepségre. Ennek megszervezésére egy bizottságot állítottak fel. Az első alkalommal központi eseményként emléktáblát avattak a városháza falán a szabadságharc gyermekhőseinek emlékére. Ebből a kezdeményezésből azóta hagyomány lett.

Az ünnepséghez kapcsolódó programok (vetélkedők, sportesemények) már április 2-án elkezdődnek. Harmadikán kerül sor a városnapi megemlékezésre, amikor Dr. Magyar Levente Jászberény polgármestere mond beszédet. Minden alkalommal neves személyiségeket hívnak meg, akik szintén ünnepi köszöntőt mondanak. Ezt követi, a kitüntetések és a Pro-Urbe emlékérem átadása. Ezek után pedig koszorút helyeznek el a városháza falán.

Végül Katona Tamás államtitkár, történész szavait idézném:

„Rendkívül nagy dolog, hogy egy városnak van saját napja, amelyen nem kell osztoznia senkivel. Bölcs döntés volt az önkormányzati testület részéről, hogy április 3-át a Város Napjává nyilvánította.”

C. H.

Töredékek egy közvélemény-kutatásból

Nagyobb az igény a zenei oldalakra

Az alábbiakban egy olyan pillanatfelvételt teszünk közzé a *Zsebszír*ről a Ti véleményetek alapján, amelyből mi, a szerkesztők sok tanulságot vonhatunk le. Az olvasók számára is érdekes lehet azonban, hogy melyek az erősségei és esetleges gyengéi a lapnak, szigorúan a köz véleményére alapozva. A megkérdezettek száma száz fő volt. A teljes felmérés szerkesztőségünkben megtalálható. A rovatoknál találtok egy összehasonlítást az 1998 májusában végzett hasonló jellegű kutatás eredményeivel.

Kedvenc rovataitok

Ez a leginkább érdeklődésre számot tartó kategória. Ebből a táblázatból lehet lemérni, hogy melyik rovatot érdemes életben tartani, sőt színesíteni, illetve melyiket nem szükséges „erőltetni, mesterségesen életben tartani”.

Az 1997 októberében bevezetett aranyköpések rovat (amely tulajdonképpen a humor rovat alrovataként indult és nőtte ki magát) magasan vezeti a rovatok közötti listát; az olvasók 67%-a kedveli, ám a nemek között már jelentős eltérés figyelhető meg: a nők 71%-ával szemben a férfiaknak „csupán” a 44%-a szereti. Ám nem csak itt figyelhető meg jelentős eltérés a két nem rovatkedvelési mutatóiban.

A legnagyobb eltérés a sokat kritizált sport rovatnál látható: a lányok 17%-ával szemben a fiúk 62%-a szereti, ez a gyengébb nemnél a rovatok listáján a 15. helyet, míg a férfiaknál az első jelentette a sportnak (az abszolút rangsorban a sport a 10-11. helyet foglalja el).

Nagyon érdekes, hogy bár a nemek esetében az arányokban jelentős eltérés van az abszolút favoritnak számító aranyköpések kedvelésében (a nők 71%-ának, a férfiak csak 44%-ának ked-

vence), ám mégis listavezető tudott lenni (a nőknél ugyancsak 1., a férfiaknál pedig, dacára a „csak” 44-nak, még így is a 2-3. helyen áll). Érdemes még kiemelni az arányok különbözősége miatt az ugyancsak sokat „vitatott” horoszkóp rovatot: talán érthető, hogy a férfiak táborában mindössze 6%-nak kedveltje (ezzel holtversenyben a 15-20. helyen áll), ám a nőknél

(hírek) kedveltségi szintje: 20%, illetve napjainkban 24%. Ma nagyobb az igény a zenei oldalakra (32%), mint az előző felmérés idején (21,6%; bár a férfiak akkor is ugyanannyira kedvelték ezt a műfajt – 30,7%, mint ma – 31%), amely 1998 májusában csak 21,6%-on állt. Az interjúkból elegendő mennyiség található a hasábokon, ma 37%, másfél

A kérdőívek kitöltői említették, hogy lehetne még több fotó (3%-uk), még több hallgatói felvilágosítás (például hírek a tanulmányi osztályról, vagy a golyák „eligazítására”) a lapban. Volt, aki nőgyógyász rovatot indítana, vagy „a pszichológus válaszol” címűt. Hiányoltak recepteket, és párkereső rovatot. Akadt, aki szívesen olvasna oktatóktól publikációt a *Zsebszír* hasábjain.

Összesítve, hogy még mit említettek a válaszadók: több keresztretjvénnyt, életmód rovatot, alternatív gyógyászat rovatot, kreatívabb cikkeket, megbotránkoztató cikkeket, több irodalmat és művészetet, több humort, pályázati lehetőségekről felvilágosítást, még nyitottabb írásokat, történelmet, busz és vonat menetrendet, interjúkat a fiúk ízléséről, szociálpedagógus információkat, többféle sportág bemutatását, jövőbeli programokból több szót, üzenő rovatot (ezt tavaly decemberi számunkban már el is indítottuk), érdekesebb címlapokat.

	ÖSSZESEN	NŐK	FÉRFIAK
aranyköpések	67%	71%	44%
humor	50%	51%	44%
interjú	37%	38%	31%
élménybeszámolók	37%	38%	31%
kép-le(te)sen	37%	38%	31%
zene	32%	32%	31%
körkérdés	31%	33%	19%
horoszkóp	27%	31%	6%
kultúra	25%	26%	19%
sport	24%	17%	62%
hallgatói tájékoztató	24%	25%	19%
rejtvény	23%	26%	6%
mindenről mindenkinek	22%	25%	6%
elődeink írásából	20%	21%	12%
közelet	20%	23%	6%

ezzel szemben viszonylag nagy rajongótábornak örvend: 31%-uk szereti (ezzel a 8. pozíciót vallhatja magáénak a női olvasók körében). A horoszkóp rovat mindezzel együtt az összesített rangsorban a 8.

Második lett a rovatok „nem hiatalos versenyében” a humor. Mivel tulajdonképpen az „éllovas” aranyköpések is humor, így megállapítható, hogy a hallgatók szeretik a vidámságot, könnyedséget, egyszerűen a humort.

Összehasonlítás az 1998. májusi eredményekkel: néhány rovat kedveltségi szintje igen közel áll egymáshoz, tehát az olvasók igénye ezekre a rovatokra nem változott, stabil. Erre példa, hogy a humor (korábban Petőfi Sátor néven futva) másfél évvel ezelőtt is 50%-ot mutatott, és ma is hajszálra pontosan ennyit tesz ki az olvasók körében. Szintén stagnál, kevéssel nőtt a hallgatói tájékoztató

évvel ezelőtt még 78,3% igényelte ezt a műfajt; erre a nagy eltérésre én abban látom a magyarázatot, hogy korábban jóval kevesebb volt olvasható. De mindenképpen szükségét érzik, hogy a diáklap közöljön interjúkat, hiszen a rovatok listáján a 3. pozíciót birtokolja (nőknél a 3., férfiaknál a 4., holtversenyben).

Amit hiányoltok a Zsebszírban

Ennél a kérdésnél feleslegesnek éreztem, hogy táblázatba foglaljam a sokféle igényt, mert ezek csupán 1-6% között mozognak (azon kivételes esetekben, amikor azt jelzem). A válaszokat természetesen értékeltem, és ezekből kivonatolva most a legjellemzőbbekre koncentrálva közlöm is teszem.

Amit feleslegesnek tartotok a Zsebszírban

Ez már egy érdekesebb kategória, ám itt sem láttam indokoltnak táblázatba foglalni a válaszokat.

Viszonylag sokan tették szóvá, hogy túlzottan tartják a sportot (8%), kifejezetten a foci részletességét pedig a megkérdezettek 3%-a; ez így összesen tehát 11%, amin már érdemes elgondolkodni. Említették még a versek, a körkérdések (2%), a horoszkóp rovat (3%), a Mell-Ék logó (2%), és néhány nem túl jó poén elhanyagolhatóságát. A válaszadók összesen 6%-a tett utalást arra, hogy soknak találják a művelődésszervező szakkal kapcsolatos témájú cikkeket.

Benkő Tamás

Tallózás a Tótumfaktum első évfolyamából

Huszedik évfolyamát kezdte meg a Zsebzsiráf, amely eredetileg Tótumfaktum néven indult. A névváltoztatás okáról már ejtettünk szót e lap hasábjain (lásd XIX. évfolyam, 3. szám). Az „Elődeink írásaiból” rovatunk ebben a naptári évben némileg átalakul, ugyanis ezennel négy részből álló sorozatot indítunk a jubileumi évfolyam tiszteletére. Ennek lényege az, hogy mostani számunkban az első esztendő terméséből szemezgetünk, a következőkben pedig a tizenöt, tíz, végül az öt évvel ezelőtt megjelent írásokból közlünk néhányat újra. A cél mindenképpen az, hogy ezen korszakokra igazán jellemző cikkeket ismertessük meg a jelenkor olvasótáborát.

Dühöngő ifjúság

Miért őrjög az ifjúság? Ez itt a kérdés. Divat, egyszerűen a Nyugat majmolása, vagy talán érzelmi túltelítettség? Nincs elég tornaterem, főleg itt, Berényben, és így vezetik le fölösleges energiájukat? Persze, ezekre a kérdésekre nem lehet egyszerűen, igennel vagy nemmel válaszolni. Úgy érzem, összetettebb dolog ez. Ezt az összeszedett valamit lehet megfigyelni azon a koncerten, – legjobb indulattal sem nevezném hangversenynek –, amit a Korál együttes adott szeptember közepén. Sok főiskolás társammal és elmentem megnézni, illetve meghallgatni ezt a koncertet.

Nekünk, későn jövőeknek már csak a hátsó sor mögött jutott hely, mert az első sorokban tizenéves fiatalok taposták, préselték egymást a színpad palánkjához. Alapjában véve meg voltam elégedve mindennel, de én kis naiv, jobbra számítottam. A teremhez viszonyítva túl hangos volt a zene, s így csak a dob, illetve egyéb erős hangok hallatszottak, a finomabb, de ugyanolyan lényegesek nem, vagy csak alig. Sőt, nem egy esetben a dalok szövegét sem lehetett érteni. Előnyben voltak azok, akik ismerték a szöveget, s így együtt tudták énekelni az énekessel. No, az nem is volna baj, ha énekelik, de inkább csak ordították. A rendezőket dicséri, hogy nem adtak ki töménytelen mennyiségű jegyet, a terem nem volt túlszűfolt, bőven elfért mindenki, aki nem akart mindenáron az első sorba kerülni.

Mondottam már, hogy alapjában véve meg voltam elégedve, és jól éreztem magam a koncerteken. Azonban azóta is foglalkoztat egy dolog, amit a mai napig sem tudok megérteni: miért kell egy koncertet végigőrgöngölni, végigtombolni. Véleményem szerint nem volt annyira jó, s főleg nem volt idő rá, hogy valaki extázisba essék. Vagy a mai ifjúság annyira túlfűtött érzelmeiben, hogy ennyi is elég? Ilyen igénytelen volna ez a korosztály? Én megértem, hogy vannak nemzedéki problémák, vannak szülők, akik nem értik meg gyerekeiket, nem törődnek velük, de kérdelem: milyen ember az, akinek elég egy óras koncert ahhoz, hogy levezesse

érzelmeiből fakadó indulatait. Miért nem jönnek már rá arra, hogy a bajok forrását ne mindig másban keressék, és a felelősséget ne mindig másra hárítsák! Ez a legegyszerűbb és legkényelmesebb módszer, hogy majd akinek nem tetszik, változtasson ő ezen a problémán. De nézzünk már szembe önmagunkkal is! Ha nem tanuljuk meg szeretni, vagy egyszerűen csak tisztelni szüleinket, ha nem szeretjük barátainkat, kedveseinket, akkor mindig így marad, hogy az ifjúság beleesik ebbe az elidegenedett, magányos szakaszba. (Legalábbis egy bizonyos életkorban.)

Ha annyira önzöek vagyunk, hogy nem törődünk másokkal, hogy tárgyaknak tekintjük őket, akik csak a mi szórakoztatásunkra és kiszolgálásunkra vannak, akkor nem lehet változtatni rajta. Ha mindenki önmagába zárkózik, nem lesz, ami összefogja őket.

Az nem összetartó erő, hogy együtt esővezzünk, együtt csináljuk a balhékat (...és együtt ülünk a javítóintézetben). Az az összeverődött társaság, akik együtt járnak esővezni, együtt lopnak, ahol a szabad szerelem őrlött divatja az elfogadott, az nem közösség, az Semmi. Hogyan alakulhat ott ki helyes értelemben vett barátság, hogyan alakulhat ki igazi szerelem, amelyben az ember már nem tartozik valahová, nemcsak testileg, de lelkileg is.

Milyen kapcsolat az, amelyről a dal így szól:

„Ne kérd, hogy ígérjem meg azt, amit nem tudok, / szeretlek, és melletted vagyok, / de tudod jól, hogy el jó majd a nap / és nem lesz semmi, ami visszatart. / Mert sehol sem tudtam megnyugodni én / ha nem lennék szabad, élni sem tudnék.”

Milyen szabadság ez?

Csak az igaz barátság, és igaz szerelem menthet meg ettől a fertőtől. Rendben van, sokan nevetnek azon, amit beszélek itt a lelkiségről, hisz a mai világban nincsenek lelki dolgok, csak testiek, anyagiak és gazdaságiak. Tévednek azok, akik így gondolkoznak. Ha nincsenek lelkiek – a barát-

ságra, szerelemre gondolva használok ezt a szót –, akkor engedtessek meg egy kérdést: miért kell akkor egy koncertet végigőrgöngölni, végighisztizni, végigőrgöngölni? Ezeket mind a lelkiek, az emberi kapcsolatok hiánya okozza. Én nem hallottam még senkiről, akinek az emberi kapcsolataik rendben vannak, és ott őrjög a dühöngő ifjúság között.

Bódis Róbert

(Tótumfaktum, 1981. október)

Fogamzás

Már régen találkoztunk. Délben érkeztem meg. Egész délután beszélgettünk, aztán este a baráti társaságban is. Most egy ágyban fekszünk. Több nincs.

Éjfél felé járhat az idő, mégsem tudok aludni. Bár már egyenesen szuszogása hallatszik mellettem, odaszólok:

- Te, srác!
- Hm...ny-m...
- Alszol?
- Na, mi van?
- Csinálni kéne egy újságot.
- Miért? – fordul a másik oldalára.
- Miért ne? – mondom dühösen. Hát nem érti?!

Ennyiben maradtunk.

Már félálomban lökést érzek a vállamon.

- Te – kérdezi –, milyen újságot?
- Mit tudom én! Egy újságot a fősulin. Mindenfélélvel.
- Aha... De addig még le kell vizsgáznom ősszel nyelvtanból.
- Akarsz újságot írni, vagy nem akarsz?
- Naná, kispajtás!
- Akkor le fogsz vizsgázni.
- Levizsgázott. A többit már tudjátok.

(Tótumfaktum, 1981. november)

Folytatás az előző oldalról

Empiriokritika a „Dühöngő ifjúság”-ról

„Miért őrlőng az ifjúság?” – ezzel a kérdéssel fordul hozzánk a cikk írója.

Észre kellene vennie, hogy merő közhelyekkel (a divat, a Nyugat majmolása) cinikusan próbál válaszolni. Az ifjúság valóban őrlőng, de nem hiszem, hogy megoldást jelentene a *Jászberényben* létesített tornatermek számának növelése. Cinizmus ez, melyre nem hiszem, hogy bármiféle szükség is lenne.

Idézem: „...úgy érzem, összetettebb dolog”. Ha valóban így érzi – bár inkább hinnie kellene –, akkor miért választja az egyszerű megoldást. A barátság, szerelem, ebben az esetben a megoldás szempontjából túlságosan is egyszerű lenne. Ezek valóban fontosak, de úgy gondolom, itt egészen másról van szó. Meg kívánom továbbá jegyezni azt is, hogy ne keverjük a koncertet és a hangverseny fogalmát. Ha a cikk írója hangversenyt kíván hallani, akkor nem a Korál koncerten kellene kopogtatnia. Ha valóban ilyen véleménye van a mai ifjúságról, akkor miért jár Korál koncertre?

Vajon amikor a csövesek őrlőngenek, az nem hasonlít-e ahhoz, amit a felnőttek csinálnak a futballmérkőzéseken? Mivel a rockzene jellege olyan, amilyen, azt hiszem, megengedett tetszésnyilvánítás az

őrlőngés, a kiabálás.

Elnézést, hogy boncolgatom a cikkben megfogalmazott mondatait, de „Alapjában véve tetszett, de mégsem”. A cikk írója nem tesz mást, mint önmaga ítélkezéseit önmaga cáfolja meg. Ha a csövesek őrlőngése, ordítása, éneklése ellenére jól érezte magát, akkor mi a problémája? Elnézést, de nem értem az aggodalmait. Közhelyeket, ezrek és ezrek által már megfogalmazott gondolatokat ír le ismét a cikk írója, de tulajdonképpen megoldást ő sem lát, ha egyáltalán látni kellene valamiféle megoldást.

Félek, hogy fogalmi zavarokkal küzd. Mások a csövesek és mások a „ha valaki engem anyázik, leveszem a fejét és az asztalra teszem” emberek.

Vajon mit tiszteljenek ezek a gyermekek a szüleikben? Azt, hogy ruhát, ételt, zsebpénzt kapnak tőlük? Érzelem nélküli, sivár testi-lelki kapcsolatokat látnak mindenhol. Ha nem ez a minta, akkor mi? Nem a szabad szerelemben él nemzedékünk egy részében is, a felnőttek körében is? Akkor mit csináljanak a csövesek? Vajon kapnak-e megfelelő érzelmegazdag nevelést, szexuális felvilágosítást? Egyáltalán, hogyan lehet elítélni ezeket az embereket, ha még ma is azon folyik a vita, hogy ezt az úgynevezett felvilágosítást ki végezze el, a

szülő vagy az iskola? Erdekes módon a teljességre egyik sem törekszik.

Elnézést kérek ismét, de a „szabad szerelem őrlült divatja” nem hiszem, hogy a szerzőtől való, így hát azt idézőjelbe kellett volna írni. Vagy nem?

Nem értem, az idézett dalszövegben mit kifogásol. Hogy milyen szabadság ez? Nem hiszem, hogy más, mint az övé.

A mai ifjúságnak is vannak érzelmei, és igényli is az érzelmeiket, sőt talán érzékenyebb, mint az elmúlt nemzedék, csak éppen keresi azt, ami a felnőttekből kezd kiégni. Az őrlőngés pedig nem az érzelmei túltelítettségéből fakad, inkább az elfásultságból való időnkénti kitörni vágyásból. Rockzenét pedig csak több tucat watt mellett érdemes és kell hallgatni.

Ami a cikk utolsó mondatát illeti, nem tudom, hogy van-e olyan ember, akinek érzelmi, emberi kapcsolatai tökéletes harmóniában volnának. Ha a cikk írója ilyen, őszintén gratulálok. Meg kell jegyezni, hogy a cikk elemzése során semmiféle tökéletességre nem törekedtem. Vajon alkothatunk-e olyan jelenségekről véleményt, amelynek nem ismerjük mélyebb okait?

Szummer Tibor

(Tótumfaktum, 1981. november)

Válasz az „empiriokritikára”

Az előző számban megjelent *Dühöngő ifjúság* cikkemet vitaindítónak szántam, és örömmel vettem, hogy miként az előző cikk is bizonyítja, sikerült.

A kritika alapján arra a meggyőződésre jutottam, hogy ifjú kollégám vagy nem olvasta alaposan végig, vagy nem túl empirikus és nem képes egy cikket globálisan megérteni, így csak a szavakon tud lovagolni. Ezt a véleményem az alábbiakban bizonyítom.

A „Miért őrlőng az ifjúság” kérdésére egyáltalán nem a felsorolt közhelyekkel akarok válaszolni, ugyanis a mondatok végén kérdőjel van. Ami a tornatermek számát illeti, igenis, szükség lenne a gyarapításra. Engedjen meg egy kérdést! Ha szerinte az ifjúság problémájában nem az érzelmi dolgokról van szó, akkor a cikk végén miért ezzel érvel ellenem? Azért, mert nem fejtettem ki olyan részletesen, mint ő, a szülő-gyermek

kapcsolat milyenségét és a szexuális felvilágosítás hiányát? Ezzel inkább alátámasztotta véleményemet, amit köszönök.

Tévedés ne essék, nincsenek fogalmi zavaraim. A cikkben egyáltalán nem a csövesekről és más csoportosulásokról beszéltem, hanem az ifjúságról, ami nem egyenlő az előzőekkel. Tisztában vagyok a koncert és a hangverseny fogalmával is. E két fogalmat pedig együtt épp a kettő különbözőségének kiemeléseként használom. A Korál koncertre azért mentem el, mert nem az Edda koncertjére voltam kíváncsi.

Téved akkor is, amikor azt írja: „Önmaga ítélkezését önmaga cáfolja meg.” Nem írtam olyat sem, hogy „Alapjában tetszett, de mégsem”. Most is azt állítom, hogy tetszett a koncert. Én csak néhány felmerült gondolatomat vettem papírra. (Mint az ifjúság és a

csövesség viszonylatában, itt is a részegész fogalmi zavarai bukkannak fel a kritikusnál.)

Ha jobban végigolvassa az első cikkem, fölfedezi benne az általam vélt megoldást is.

Megnyugtathatom, a „szabad szerelem őrlült divatja” megfogalmazás tőlem származik.

Az idézett dalszöveget példaként hoztam fel, nem gondoltam, hogy megértése ilyen nagy problémát okoz.

Engedjen meg a kritika írója egy jó tanácsot! Inkább olvassa el többször, de alaposan azt, amiről véleményt szeretne alkotni.

Elnézését kérem, ha néhol élesebben fogalmaztam, és megbántottam volna.

Bódis Róbert

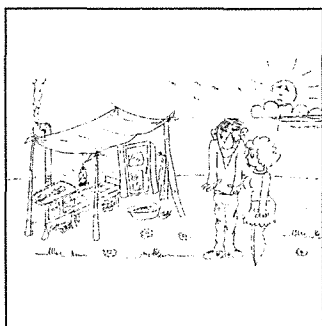
(Tótumfaktum, 1981. november)

Kell egy ház

Ha nem is az óceán partján, legalább olyan környéken, ahol van esély a munkába állásra. És ha nem is ház, legalább egy lakás. Lakásoscska...

Ez talán a mai fiatalok (már-mint a megfelelő kort és iskolázottságot elérték) egyik legnagyobb problémája. Hiszen a szerencsések kivételével, – akik kapnak a szülőtől, örökölnék (?), vagy nyernek – a főiskolákról, egyetemekről kikerülő ifjak szorult helyzetbe kerülnek. (Persze, az alacsonyabb iskolai végzettségűekről nem is beszélve.) Ott állnak a semmi közepén, teli álmokkal, vágyakkal, ambíciókkal, és nem tudnak lépni, hiszen nincs egy fia lakásuk se... Így tetszik, nem tetszik két lehetőségük van: albérletet keresnek, és ha szerencséjük van találnak, a keresetüknek legalább a felét erre költik (a többi étel-miszerre, ruházkodásra, stb.) és kialakul az a helyzet, hogy bár napról-napra, hónapról-hónapra ellátják magukat, semmit nem tudnak spórolni, amiből ugye nem lesz lakás...

A másik lehetőség, hogy szépen visszaköltöznek a szüleikhez, ami szintén nem túl jó megoldás, hiszen a kollégistalbérléses időszakban akarva-akaratlanul kialakult a saját, önálló életük, amit most újra korlátok közé kell szorítani. Erre mondhatjuk, hogy ez nem egy nagy áldozat, de azért lelkileg idegileg igen megterhelő az

„ellátásra szoruló” fiatalnak is, és a családnak is.

De így esetleg spórolhat, hiszen nem kell lakbért, rezsit fizetnie. Már ha nem kell, hiszen sokan ilyenkor beszállnak a családi kasszába.

Kérdés, hogy ebben az esetben mikor lesz lakása? Mert még ha nagyon szerencsés is, és havonta félre tud tenni mondjuk negyvenezer forintot (és valószínűleg ez magas az átlag felett van), akkor is egy év alatt csak 480.000 forintot gyűjt össze. És hol van még a céltól, hiszen még egy lakás is minimum kétmillió forint, nem beszélve az ingatlanárak különbségeiről. Közben belép(het) a képbe egy szép, de neheztől akadály: a szerelem, a házasság gondolata.

Hiszen azért sokan 24-26 éves korukban komolyan foglalkoznak ezzel a témával. Ez pedig kényszerítő tényező, hiszen senki sem varrja szívesen kedvese nyakába a családját és fordítva. Sürgősen lakás kell! Talán ketten könnyebben elérik a célt, mivel többet tudnak spórolni.

Ja, és az alternatív lakásszerzés: „a páromnak már van én meg szépen beköltözök...” Igen, egyszerű megoldás, de azért mindenki jól gondolja meg, hiszen az embernek meg kell őriznie önállóságát, függetlenségét. Szóval eljutottunk oda, hogy a mai fiatalok (ez azért régen is hasonlóan volt) önerőből képtelenek elkezdni saját kis életüket. De akkor mégis mit tegyenek?

Lássuk a megoldásokat: tovább tanulnak, hogy húzzák az időt (így azonban a célhoz nem kerülnek közelebb), vagy körülnéznek, milyen lehetőségeik vannak a pénzszerezésre. Menjünk ezeken végig. Először is nem árt előre (akár már iskolás korodban) takarékoskodni! Szinte minden pénzintézetnek megvannak a saját lakáselőtakarékosági hitelt nyújtó szolgáltatásai. Ez annyit jelent, hogy előre meghatározott időszakra

(mondjuk négy év) vállalod, hogy minden hónapban befizetsz egy fix összeget, és amikor letelek ez az időtartam, az addig befizetett pénz visszakerül, illetve ennek az összegnek a nagyságától függően kapsz a banktól hitelt lakásépítés, -újítás, -vásárlás céljára. Ezt a hitelt a későbbiek folyamán (a kamatokkal együtt) apránként törleszted majd.

Persze vannak egyéb lehetőségek is: lakáshitelek, személyi kölcsönök.

A lényeg az, hogy bármit is választasz, jól nézz körül, hiszen a különböző pénzintézetek szolgáltatásai között is óriási

különbségek vannak, illetve – mint minden esetben – most is jól nézd meg, mit írsz alá!

Ezért nem árt előre (mint mondtam: ha van miből, akár már most is) spórolni, gondolni a jövőre. Ha még a szüleid is tudnak kicsit támogatni, elég szép esélyed van a boldogulásra.

Mondjuk ekkor még csak ott tartunk, hogy egy „olcsó kényszermegoldásban” lakunk, és szóba se jöhetnek az álmok, a paloták, az úszómedence a kertben (sőt, még a kert se...), a szuna, a kandalló, de majd idővel. Lesz itt ház!

Eduss

Vágót, vagy semmit!

Először örültem, amikor megtudtam, hogy újraélesztik a *Mindent vagy semmit* című tévés vetélkedőműsort. Az ember együtt játszott, izgult a tévében szereplőkkel, próbálta kitalálni a megfejtéseket. Egy időben kimondottan divat volt követni a játékok. Különösen akkor, amikor az első autót megnyerték. Egy ország szurkolt *Kodaj Bencének* és örült vele, amikor mindent elvitt.

A kilencvenes évek legnépszerűbb és legszínvonalasabb műsora azonban nem tartott örökké. Talán jobb lett volna, ha hagyják nyugodni a jobblétre szenderült játékokat. Nem így történt. Ez a műsor már nem az a műsor – mondhatjuk, és igazunk is van. Megváltoztatták a nevét, a „minden” helyett már csak „milliót” lehet nyerni, ami akárhogy is vesszük: visszalépés.

Sokkal lényegesebb azonban az új műsorvezető személye. Vágó István helyett Klausmann Viktor teszi fel a kérdéseket. Ez csak egy vicc lehet – gondoltam, de sajnos ez komoly. Képzeliük el *Dévényi Tibort*, ahogy a Híradót vezeti. Nagyjából ilyen „élményt” nyújt ez a merev,

szerecsenekeres „szakember”. A kérdésekre adandó helyes válaszokat állandóan a papírján keresi és lehet, hogy nem mindig találja meg, mert sokszor egyszerűen elfelejti elárulni a jó megoldást. Ilyenkor arra hivatkozik, hogy az túl nagy segítség lenne. Na igen, talán akkor a játékosok is rájönnének, hogy mi is a feladat. Ezzel a „titkolózással” azonban csak zavarossá és (főleg a néző számára) érthetatlenné teszi a játék menetét.

Szegény *Brunner Márta* sem igazán tudta a játékosokat kockáztatásra készíteni. Viktor viszont egyszerűen katasztrofális. A feladványokat ugyan a nézők küldik be, de a műsorba bekerülő „nehéz” kérdések a szerkesztőt minősítik, aki történetesen kedvence Viktorunk.

A nyakatekert és szellemesnek szánt nyelvi poénokon csak a műsor vezetője nevet, de ő is inkább kínjában. Talán egy rátermettebb és felkészültebb embert jobban elviselné ez a vetélkedő, de amíg minden így marad csak a fenti címet tudom megismételni: Vágót, vagy semmit!

(koil)

Színháztörténet

Színházi varázslatok

Budapesten a színházi varázslatot nem cylinderből húzzák elő, hanem bájos kicsinyke színházak szolgáltatják. Ezek közül az egyik a Merlin Nemzetközi Színház, ami a belvárosban, a Deák Ferenc tértől alig pár percre található. Az épület maga elrejtőzött a Fővárosi Önkormányzati Hivatal udvarán, aki először jár erre, bizony kicsit megilletődve érezheti magát. Kerítésként szolgáló, de díszletnek is beillő vidám figurákkal díszes falemezek vezetik az arra tévedőt, vagy a direkt oda igyekvőt a bejáratához, már ezzel megteremtve azt az otthonos atmoszférát, ami az egész Merlinre jellemző.

Létrejött két ember összefogásának köszönhető. Jordán Tamás színi iskolát szeretett volna nyitni, Márton András pedig angol nyelvű színházra vágyott. Hát ők ketten összetették, amilyük volt, és 1991-ben már a mai helyén, üzemképesen állt a színház. Márton András azonban nem részesedett az indulás dicsőségében, mert elvállalt egy kulturális attaséi megbízatást. Jordán Tamás magára maradt ugyan, de mind a színház, mind az iskola működtetésébe belevágott. A múlt évadban volt a színháznak utoljára saját társulata, amit legnagyobb részben a saját iskolából kikerült diákok alkottak. Idén viszont mindenki szerződhetett a neki leginkább megfelelő színházhoz, de természetesen a Merlin visszahívja őket

egy-egy darabhoz.

Mivel a Merlin immáron nem rendelkezik saját társulattal, így teljes mértékben befogadósínházzá vált. Ennek a ténynek tudható be az is, hogy a budapesti színházak közül a Merlin adja ki legkésőbb a havi programtervezetét, hiszen minden egyes előadás minden egyes szereplőjének színházával külön-külön egyeztetni kell, nehogy ütközzön másik előadással. Ezt a korántsem egyszerű feladatot látja el a művészeti tiktár, Szakács Ági, akinek nevét azért is érdemes megemlíteni, mivel ő is itt végzett Jászberényben a főiskolánkon.

A kevés saját dolgozóval és saját társulattal egyáltalán nem rendelkező színház hónapról hónapra igen széles skálájú, minden korosztály és érdeklődési kör igényeit kielégítő darabokat tűz műsorára. Vannak gyermekdarabok, verses estek, vígjátékok, tragédiák, zenés-táncos műsorok, valamint német és angol nyelvű előadások is.

A jegyárak is igencsak nézőbarátnak mondhatóak, hiszen 400 és 600 forintért tekinthetők meg az előadások, attól függően, hogy melyik teremben lesz a kiválasztott előadás. Az emeleten található a nagyterem, amely 180 néző befogadására alkalmas, a földszinten pedig a kamaraterem van, ahová 60 ember fér be. Néha az emeleten üzemelő éttermet is igénybe veszik vacsoraestek, vagy beszélgetések rendezésére, és általában

a sajtótájékoztatók színteréül is ez szolgál.

A Merlin kifejezetten a kezdő tehetségek és a még nem ismert társulatok számára ideális hely. Ha egy rendezőnek vagy társulatvezetőnek van valami jó

Illusztráció: Telek Béla

ötlete, és abban lát fantáziát az igazgató is, és esetleg még pénzbeli támogatásra is van kilátás, akkor pusztán az idő szabhat határt a bemutatónak.

Akik kedvelik az új megközelítésű darabokat, a fiatalos lendületet, mindenféleképp látogassanak el egyszer a Merlin Színházba!

Fazekas Ildikó

Eltévedtem.

Elveszttem.

Elvesztettem. A helyes irányt és önmagam is. Állok egy hatalmas kereszteződésben teljesen egyedül és elhagyatva. Keresem a kiutat.

Legszívesebben egyszerre indulnék minden irányba, de pontosan tudom, hogy egyik út sem megfelelő. Akármelyikre is lépnek rá, rossz felé indulnék.

Már vissza sem fordulhatok. Az is éppúgy hiba lenne, mint elindulni és akár maradni is.

Bávatag tekintettel nézek körbe, szédít a sok fény és mellette az üres

csend. Egy helyben topogok és forgolodom. De nem vagyok megijedve! Pontosan tudom, azért nincs itt senki, mert senki nem tudna segíteni, senki nem tudná megmondani, merre kellene haladnom. Ha most én lennék Dorothy, valószínűleg a földhöz csapkodnám Toto kutyust és röhögnék bele az úrbe, hiszen itt minden út sárga. És ugyanolyan sárga!

Mi a különbség sárga út és sárga út között? Egyik nagyobb baklövés mint a másik. Mintha a sivatag közepéből indulnál, mindenfelé ugyanaz a homok,

M e r r e ?

ugyanolyan dűnék, egyforma délibáb. Körülöttem számtalan lehetőség, de ha ügyesen kiszámított pontról indulsz, mindenfelől ugyanaz a halál leselkedik.

Tulajdonképpen nincs is kedvem mozdulni. Halomban előttem a semmi. Érzem a rossz közeledtét. Ha elindulok, ha maradok: mindegy...

Mindenképpen rossz lesz valakinek. Ha nekem, az még csak hagyján. Az a magam bűnéért járó büntetés. De ha másnak is jut belőle, az zavarosabbá teszi a helyzetet, melyből már most sincs kiút.

Merre tovább? Merre?

Fazi

31. Magyar Filmszemle

Közönség, szakma: szétválasztva

Új helyszín, és új szervezőgárda segítségével került megrendezésre február 3. és 8. között a 31. Magyar Filmszemle. Az idén a Corvin Filmpalota helyett a Budapest Kongresszusi Központ adott otthont az eseménynek, melyet a Budapest Filmstúdió szerepét átvéve a Duna Televízió bonyolított le.

Sokan értetlenül álltak a változások előtt. A Kongresszusi Központ és a megfelelő vetítőberendezések bérleti díja naponta milliókat emésztett fel. A korábbi helyszín szinte ingyen bocsátotta rendelkezésre a szükséges eszközökkel felszerelt termeit. Arról nem is beszélve, hogy a Kongresszusi Központ helyiségeit nem filmek vetítésére alakították ki, hanem, mint ahogy a neve is elárulja, különféle konferenciák lebonyolítására. Így bizony rengeteg ember kényszerült igen kényelmetlen körülmények között, a vásznat szinte alig látva végignézni a bemutatott alkotásokat. Valószínűleg az épület

exkluzív és igen reprezentatív megjelenésének köszönhető az, hogy mégis erre a helyszínre esett a választás. De a csillogó külső nem minden.

A Szemlén huszonnégy játékfilm mellett harmincegy dokumentumfilm versenyzett. Az utóbbiak mezőnyét több mint kétszáz beküldött műből válogatta ki az öttagú elő-zsűri. Láthatjuk tehát, hogy szerencsére azok jóslata nem vált valóra, akik tavaly a hazai filmipar teljes összeomlásáról, és versenyképes alkotások hiánya miatt elmaradó Filmszemléről beszéltek.

A korábbiaktól eltérően elzárták a szakma és a sajtó képviselőit a közönséggel való közvetlen találkozástól. A nagyközönség csak a Puskin moziban tekinthette meg a Szemle versenyprogramját. Ezt az erőszakos szétválasztást a külföldi kritikusok igen rossz szemmel nézték, és a rendezvény egyik fő negatívumaként értékelték.

A szervezők büszkén emlegették, hogy bizonyos filmek esetén még a Kongresszusi Központ nagyterme is kicsinek bizonyult és az emberek a sorok mellett ülve, vagy az ajtóban állva voltak kénytelenek végignézni a vetítéseket. Mindez szerintem nem a siker, hanem a hiányos szervezés jele. A tömegnyomor oka az volt, hogy az idén minden film csupán egyszer került bemutatásra, így a többség megpróbált az egyetlen egy megadott időpontra bejutni. A zsúfoltság és a tömeg a teremben uralkodó hangulatot is megmérgezte, a nézők közül sokan a „Böcsánat” vagy az „Elnézést kérek, ez a hely szabad?” kifejezések használatát teljesen nélkülözve, szabályos harcba szállva szereztek ülőhelyet maguknak.

Nem beszélhetünk azonban egyértelműen negatívan a filmszemléről. A külföldi kritikusok és megfigyelők rendkívül pozitívnak tartják azt a tényt, hogy idén számos kiemelkedő alkotás született, amelyek a

magyar filmkészítés hagyományaitól elszakadva egy teljesen új vonulatot követnek. A sajátos, egyéni ízlésvilág, és kifejezőmódot tükröző művek megjelenését a magyar film várva-várt megújulásaként és felfrissüléseként értékelték.

Óriási előrelépés és fejlődés annak az internetes oldalnak (www.magyar.film.hu) a létrejötte is, amely február 3. és 8. között a Szemle hivatalos honlapjaként működött és naponta friss hírekkel, on line interjúkkal, helyszíni jelentésekkel számolt be az eseményről. február 8. után a magyar.film.hu a hazai filmkultúra és filmszakma fóruma és orgánuma kíván lenni, ahol valamennyi magyar filmbemutatóról szó esik, a filmszakma képviselői és a közönség pedig vitákat folytathat a legégetőbb kérdésekről.

Vetési Melinda

Diák zsűri a szemlén

Ebben az évben részt vettem a február 3-8. között zajló 31. Magyar Filmszemlén, a főiskolások és egyetemisták alkotta diák zsűri tagjaként.

Erre úgy kerülhetett sor, hogy Szilágyi Erzsébet tanárnő, aki a filmes berkekben otthon van, kapta - és évről-évre kapja - azt a feladatot, hogy összeállítsa a diák zsűrit. A tanárnő természetesen azon oktatási intézményekből választ hallgatókat, ahol ő is oktat. (Kedves első- és másodévesek! Ez a lehetőség nektek is megadatik, amint tanítani fog titeket is a tanárnő.)

Sajnos a harmadévesekkel egyetemben, mi, negyedéves művelődésszervezők egy hónapos szakmai gyakorlatunkat töltöttük, így csak én tudtam részt venni ezen a rangos eseményen. (Én is csak azért,

mert újságnál voltam gyakorlaton, tehát tulajdonképpen szakmába vágott a dolog.)

A zsűri többi tagjával, akik nyolcan-tízen képviselték iskolájukat, kénytelenek voltunk felosztani egymás közt, hogy ki milyen típusú filmeket néz meg, mert csak egyszer vetítették le a filmeket. Külön csoportokat alkottunk, így volt, aki csak dokumentumfilmeket, volt, aki csak kísérleti- és kisjátékfilmeket és volt, aki csak nagyjátékfilmeket nézett. Én természetesen ez utóbbi társasághoz csatlakoztam.

A rám bízott munkát igyekeztem minél jobban elvégezni, így reggeltől estig filmeket néztem, de nagyon sajnáltam, hogy nem tudok mindent megnézni, ami érdekel.

A döntéshozatalra február 8-án került sor egy kávéházban.

Elég nagy bajban voltunk az értékelés tekintetében, mert - mint említettem - egyszer vetítették le egy filmet és nem tudta mindenki az összes versenyben lévő filmet megnézni. Azt találtuk ki, hogy több körös értékelési rendszer alapján döntünk. Mindenki megnevezett minden egyes kategóriában három-három filmet. (Egyeseknek - nekem is - az okozott gondot ebben a rendszerben, hogy csak egy, esetleg két filmet látott bizonyos kategóriákból.)

A végeredmény körülbelül öt szavazási kör után született meg, de én egyáltalán nem vagyok benne biztos, hogy jó döntést hoztunk és valóban az arra méltó alkotások kapták a díjakat.

R.E.

Érdekesebb
díjazottak

Játékfilm kategória:

Fődíj (megosztva):

Glamour

Írta és rendezte: Gödrös

Frigyas

Kelj fel Jancsi

Írta és rendezte: Fonyó

Gergely

Rendezői díj:

Jancsó Miklós: Anyád! a szányogok

A legjobb női alakítás díja:
Temessy Hédi: Film

A legjobb férfi alakítás díja:
Darvas Iván: Film, Morel fiú

A zsűri színészi különdíja:
Szarvas József: Egyszer élünk, Élethevágó

A zsűri színészi különdíja:
Tóth Ildikó: Jadviga párnája, El Nino

A filmszemle filmjeiből

A napfény íze

Teljes joggal elmondható, hogy *Szabó Istvánban* ezúttal sem csalódhattunk. Legújabb filmje a már külföldön elismert, s még számos híres filmfesztiválon esélyes „A napfény íze”, egy (elnézést a tipizálásért) tipikus Szabó István film: szigorú rendezőelv, igényes szerkesztés, egy ízig-vérig magyar történet, szenvedélyek, bonyolult emberi sorsok, jellemek, s mindez a magyar történelem viharos évtizedeinek a tükrében.

A film tulajdonképpen egy zsidó, a Sonnenschein család három generációját (apa, fia, s unoka) mutatja be, időben közel száz évet felölelve: az Osztrák-Magyar Monarchiától az '56-os forradalomig. Beszédesebb már a név is, németül a Sonnenschein napfényt jelent.

Az apa, Ignác egy elismert jogász, az akkor még virágzó Monarchia rendíthetetlenül császárhű polgára, látszólagos kiegyensúlyozottsága mögött viszont kemény lelki válságok húzódnak, a vele szemben támasztott elvárásoknak nehezen tud megfelelni. Egyetlen megértője, segítsége, lelki társa, a felesége, Vali. Teljes idealista, ahogy azt a huszadik század fordulóján, Szilveszterkor mondta: ez a század a béke, a megnyugvás százada lesz. A világháború megtöri, tönkre teszi őt, s a házasságát is.

Fia, Ádám is hasonlóan ambiciózus, sikeres ember, de ő teljesen másképp: hivatásos sportoló, kardvívó. Annak ellenére, hogy a nemzet sportolója a már rendszeresen jelentkező faji atrocitások őt is érintik és még az olimpiai aranyérme sem menti meg a deportálástól. A lágerben fia, az akkor még tizenéves Iván

előtt kínozzák halálra.

Iván ezzel a rettenetes lelki teherrel szabadul ki, egyetlen támasza nagyanyja, Vali. Az egész szétesett Sonnenschein család e két megmaradt tagja együtt próbálja feldolgozni, túlélni a történeteket. Iván beáll az ÁVH-ba, de tulajdonképpen csak a bosszú hajtja, egy teljesen elveszett, zavarodott jellem, aki belső válságát végül nagyanyja segítségével oldja meg: akármilyen politikai, történelmi, társadalmi rendszerben az ember legyen önmaga, vállalja fel múltját, azt, hogy honnan jött. Először önmagával legyen tisztában, és a múltjával, ami erőt ad. Vezetéknévét (amit nagyapja, Ignác a politikai állapotok miatt Sorsra magyarosított) Sonnenscheinra változtatja (vissza), s ezzel találja meg igazán saját családját s lelki békéjét.

Tanúi lehetünk tehát az apa, fia, s unoka hányattatott, s rendkívül nehéz sorsának, akiket egy személyben az angol *Ralph Fiennes* alakít, kitűnő, s kemény színészi munkával adja vissza a három merőben más, de ugyanakkor azonos alapproblémával küzdő karaktert. A további szereposztás is kiváló, tökéletes jellemformálások, kidolgozott alakítások erősítik az egyébként is remek forgatókönyvet. A rendező több éven át készült ennek a témának a megvalósítására, azt hiszem, megérte a várakozást, egy teljes, kiforrott műalkotásnak lehet részese a néző.

Szívből ajánlom mindenkinek.

Az oldalt Kiss Tímea írta

Rosszfiúk

„Magyar filmről vagy jót, vagy semmit” – akár ez is lehetne az idei filmszemle mottója, de megkockáztatom, ez jellemezheti az egész magyar filmipart is. Persze, tudom, pénz, pénz s pénz, de nem lehet mindig ezzel a már igencsak állandósulni látszó ténnyel takarózni, s láthattunk már alacsony költségvetésből létrehozott kitűnő alkotást is (például a hamarosan szóba kerülő *Sas Tamás* legelső, *Presszó* című filmjét). Itt van tehát Sas Tamás legújabb filmje, ami, valljuk be őszintén..., de „magyar filmről vagy jót, vagy semmit”.

A történet egy, a társadalom számára igencsak kínos témát feszeget, amit már számtalan-

szor feldolgoztak több-kevesebb sikerrel: a fiatalkori bűnözés. Az egyenes vonalú, könnyen követhető történet egész folyamán ott lebeg az a kissé filozófiai, s egyben sokat vitatott szociális probléma: Megjavulhat-e egy fiatalkori bűnöző, s egyáltalán mennyi esélye van a teljes értékű életre? Azt hiszem, annak a rendezőnek, aki ehhez hasonló, meglehetősen komoly, s egyben életszerű témát feszeget, a legfontosabb rendező elve a valóságos karakter-, illetve környezetábrázolás, a lehető legpontosabb, élethű képek, s jelenetek használata. Nos, nem vitatom, hogy Sas Tamás is hasonló elgondolások vezérelték, de a realitás visszaadása csak részben sikerült.

Helyszínünk, kis hazánk egyik kis városa. Szacsa javító intézete, ahol első számú főhősünk (Bodó Viktor, akinek neve a rendező előző, *Kalózok* című filmjéből lehet ismerős) tölti meg nem érdemelt büntetését. Az „igényes, s válogatott” társaságba nem szívesen illeszkedik be, mássága miatt nem is lenne rá esélye. Sorozatos éjszakai szökések, a nevelők megalázása, botrányok tarkítják az intézet hétköznapijait, mígnem megérkezik második számú főhősünk, egy szigorú nevelőtanár (Stohl András képében), aki teljesen felborítja az itt lakók (majd később a város) „nyugalmát”. A fiúkból egy úgynevezett polgárvédelmi csapatot szervez, katonás szigorral, s kemény fizikai kiképzéssel. Azonnal sikerül megnyernie ez ügyben a város „elitjének” támogatását is, (sőt még a helyi médiát is egy szemrevaló „nimfa” képében) annak ellenére, hogy törekvései teljesen átlátszóak: a kissé zavart tudatú intézetvezető (mert első sikere ez a titulus megszerzése volt) polgármesteri babérokra vágyik. Karrierjének fontos támasza polgárok védelmezése, az intézet fiai által, ami az ő felfogása szerint úgy néz ki: minden bűnözőt jól meg kell verni, de ha belehal, az sem baj „hadd hulljon a fergese” elven, hisz ők a nemes ügyért harcolnak. Tervei szép lassan megvalósulnak, de számításait keresztülhúzza egy váratlan, tragikus esemény, ami talán a felvetett kérdésre választ ad: kutyából nem lesz szalonna.

Egy kitűnő téma, remek helyszín, stílszerű zenei választás (*Ganxsta Zolee* és „zenekara”), gyenge színészi alakítások, kidolgozatlan, felületesebb jellemalkotások. Sas Tamásnak a könnyedebb témák eddig jobban bejöttek. De mint mondtam „magyar filmről vagy jót, vagy semmit”.

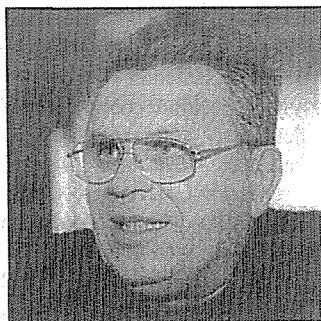
Közművelődési Konferencia

Ismert arcok felvonulása Szegeden

Idén is megvolt. Március első hetében. Közművelődési Konferencia. A szegedi „kollégák” már szeptember óta készültek, s igen színvonalas programot hoztak össze. Bár érzésem szerint ez már nem egy szakmai konferencia volt, hanem egy „vonultassunk végig híres arcokat” konferencia.

Jászberényt tizenketten képviseltük, s március 6-án egy kupachban meg is érkezünk. A vasútállomáson várt minket a „host”-unk (ohh, a Balázs!) s elkísért minket a vasút mellett álló MÁV Kollégiumba, a szállásunkra. Elég egy lepra hely volt, az biztos. Ezután elbuszoztunk – a szervezők által biztosított buszbérlettel – a Közművelődési Tanszékhez, ahol a rendezvény zajlott. Regisztráció – bla, bla, bla...utána mi várost nézni indultunk, az ünnepélyes megnyitó és az első előadás kiesett. Szeged – hát, ja, csak fele annyi klassz hely lenne itt, mint ott (ajánlom mindenkinek a Boci Tejivót a Boszorkánykonyhátnál, ocsó, fincsi kaják).

Na, visszatérve, Dévényi

Tibor előadására azért mentünk vissza, hogy nevéssünk egy jót! De egészen kelleme-

sen csalódtam, ez a hapsi tök jó fej és értelmes. Tudtátok, hogy 1968-ban parodistaként kezdte pályafutását? Vagy, hogy disc-jockey volt? Bizony, s hogy a Három Kívánsághoz hogy került? „1975-ben elmentem Angliába, hogy megnézzem, mit csinálnak itt a kiöregedett disc-jockey-k? – hát childrendshow-t” A 80-as évek elején indult be ez a kívánságműsor, amely most már 17 éve tart. S megtudhattuk tőle, hogy mostanában fellép a Szatellit c. műsorban, és egy műsorvezető iskolát akar indítani. Az első nap programjai itt ki is fújtak. Este egy ismerkedési estre voltunk hivatalosak egy Tűzvarázs nevű Music Clubba.

Nos, amikor mi este kilenc körül beestünk alig lézengtek még, megjegyzem, elég lepukkant hely volt.

Na, de nem lehetett megúszni a vetélkedőt, szépen, türelmesen bevárták az embereket a sunyi szervezők. Az est táncos mulatságba fulladt.

Másnap az első előadók Aczél Endre és Avar János voltak. Aczél Endrét gondoltam senkinek sem kell bemutatni, Avarról annyit, hogy ő a Vasárnapi Hírek külpolitikai újságírója. Nos, keményen politikáról volt szó, EU-s csatlakozásunkról, a sajtószabadságról, Magyarország külföldi megítéléséről. Avar szerint Magyarországon nem elég profi még az újságírás, s nem lehet valakiből újságíró, aki a közhatalommal szemben nem viseltetik kritikával.

A konferenciának volt egy marketing szekciója is, az Áfész Coop üzletlánc marketing igazgatója Matus Károly tartott egy igen jó hangulatú előadást. Miután bemutatta a Coop üzlethálózatot (5500 üzletük van hazánkban) s beszélt a mai konkurenciaharcokról, a külföldi cégek betöréséről, elárult egy-két praktikus fortélyt is házunk tájáról. Sőt ebédeltünk ennek örömeire a Boszorkánykonyhában, ahol mintha a 70-es évek vége felé megállt volna az idő, hál’istennek árban is.

Igyekeztünk vissza, hisz jött Márta István és Galkó Balázs és a Művészetek Völgye. Márta István nálunk is tartott már egy remek előadást és ez most sem volt másképp. Kapocs, a Művészetek Völgyében minden évben létrehoznak egy csodát, ami kezdi kinőni magát, ismeretlen méreteket öltve. Komolyan, az előadásuk után mindenki elhitte egy kicsit, hogy csodák léteznek.

De ezután rögtön vissza is rántottak minket a lila ködből, ugyanis a következő előadás a színtanodákról szólt, az előadások korrektek voltak, s lehet, hogy még jó is lett volna, de volt ott egy riporter (előadás-vezető, egy helyi tévés), aki elrontotta az egészet. Baromságokat kérdezett, bunkón viselkedett, egyszóval így nem ér az egész semmit, már nem is tudom, miről volt szó.

Félig ébren, félig álmosan az előadások után elmentünk egy művelődési házba, ahol levetítették nekünk a Hippolyt, a lakáj c. filmet,

egy kifeszített moziplakát hátuljára. A film gagyi, de utána Pogány Judittal volt beszélgetés, és ez mindent felülmúlt a nap során. Rendkívüli asszony. Tudtátok, hogy van egy fia, aki valami angol cégnél olyan marketinges, mobilos, kocsis főnök? Ja, ja. A művész nő beszélt a pályakezdéséről, arról, hogyan ismerte meg a férjét, ja és persze a filmgyártásról is. Megtudhattuk, hogy milyen nehéz ma leforgatni egy filmet, hogy mennyire mindenkit és mindent a pénz befolyásol. És ami nagyon szimpatikus volt, hogy nagyon világosan és higgadtan látta a film hibáit. Aznap mindenki hullá volt, mentünk haza szunyálni.

Harmadnap, na, az egy hosszú nap volt. Az első vendég Horváth János volt, akit én személy szerint a legjobban vártam. 1962-ben a Ki mit tud?-on az egyéb kategóriába nevezett be, riportokat akart csinálni, de kidobták. Egy évre rá megnyerte a Riporter kerestetik vetélkedőt. Mesélt a régi időkről, az akkori televíziózásról, no meg a mai helyzetről.

Megtudhattuk, hogy Amerikában a szappanoperákat rendszeresen nézőket six-pack-Joe-nak hívják (a sörtét hatos csomagolásban árulják...)

Ja, és kiderült, hogy a mostani híres-hírhedt Heti Hetesünknek is van német megfelelője, sőt még a legelőjén, sok évvel ezelőtt Tévész Négyes néven

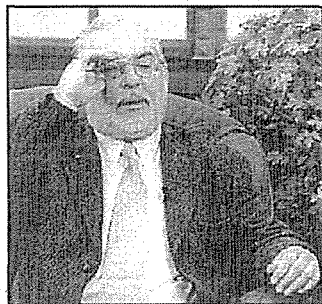

(Betlen-Horváth-Verebes-Havas) indult a Merlinben.

Ezután jött megint egy marketinges előadás a Matáy és az Ikarusz marketingigazgatói révén. Eljöttünk, mert már éhezünk.

14:00, fő műsor, attrakció: *Verebes István és „Teddy”, azaz Farkasházy Tivadar*. Nos, nem tudom, tudok e korrekt lenni. Ami ott volt az felháborító és megemészthetetlen. Farkasházy sztorizgatni kezdett, majd jöttek a kérdések és elszabadult a pokol. Verebes TÁMADT és PROVOKÁLT. Szó szerint lebunkózott minket, hogy így belesimultunk a rendszerbe és m e g h u n y á s z k o d u n k . Kockafejűek, ahogy ő mondta. Idézem: „Provokáljanak, mondják, hogy szar alak vagyok. mondják, hogy menjek a picsába.” Első döbönt pillanatok, nos, próbáltuk vele felvenni a harcot, de lehetetlen. Lehagolt

minket és mindezt undorító stílusban. Valahol igaza volt, nem szabad feladni, harcolni kell...stb, de az iránta érzett tiszteletből, nem ugrottunk neki, bár ezek szerint őt ez elégitette volna ki. Kiélt, cinikus öregem-

ber, aki még belerúg mindenbe, akit ér. Eddig sem szerettem, hát, most sem zártam a szívembe. Azt hiszem egy srác leöntötte egy pohár vízzel... no comment. Ő nyert??? Mi mi nyertünk?

Ezek után *Rózsa István* a

Rózsa Records feje jövéen és beszélt a lemezpiacról hazánkban, ami igen elkészerítő. Nagyon réalisan, számadatokkal alátámasztva mutatta be a mai állást. Ja, rockzene ohne. Amatőrök hajrá!

Az est utolsó előadója *Betlen János* volt, akinek monoton hangja szinte elaltatott, de küzdöttem. Ő az, aki „házhoz megy” és az Aktuális műsorvezetője. A közszolgálati és kereskedelmi csatornák közti különbségeket ecsetelte.

Hazarorohanás, átöltözés,
rohanás vissza, állófogadás,
kajahegyek, piahegyek (na, ez
annyira nem). Nem volt rossz,
csak olyan „jaj, minél hamarabb
legyünk rajta túl” fogadás! Jót
ettünk, ennyi. Mentünk tovább
bulizni a Jate klubba. Klassz
hely! Utolsó nap, zárófelvonás!

Első előadónk a Magyar Hírlap főszerkesztője (Kocsi Ilona) és Szombathy Pál, a

belpolitikai rovat szerkesztője
(korábban a Hét című műsor
vezetője).

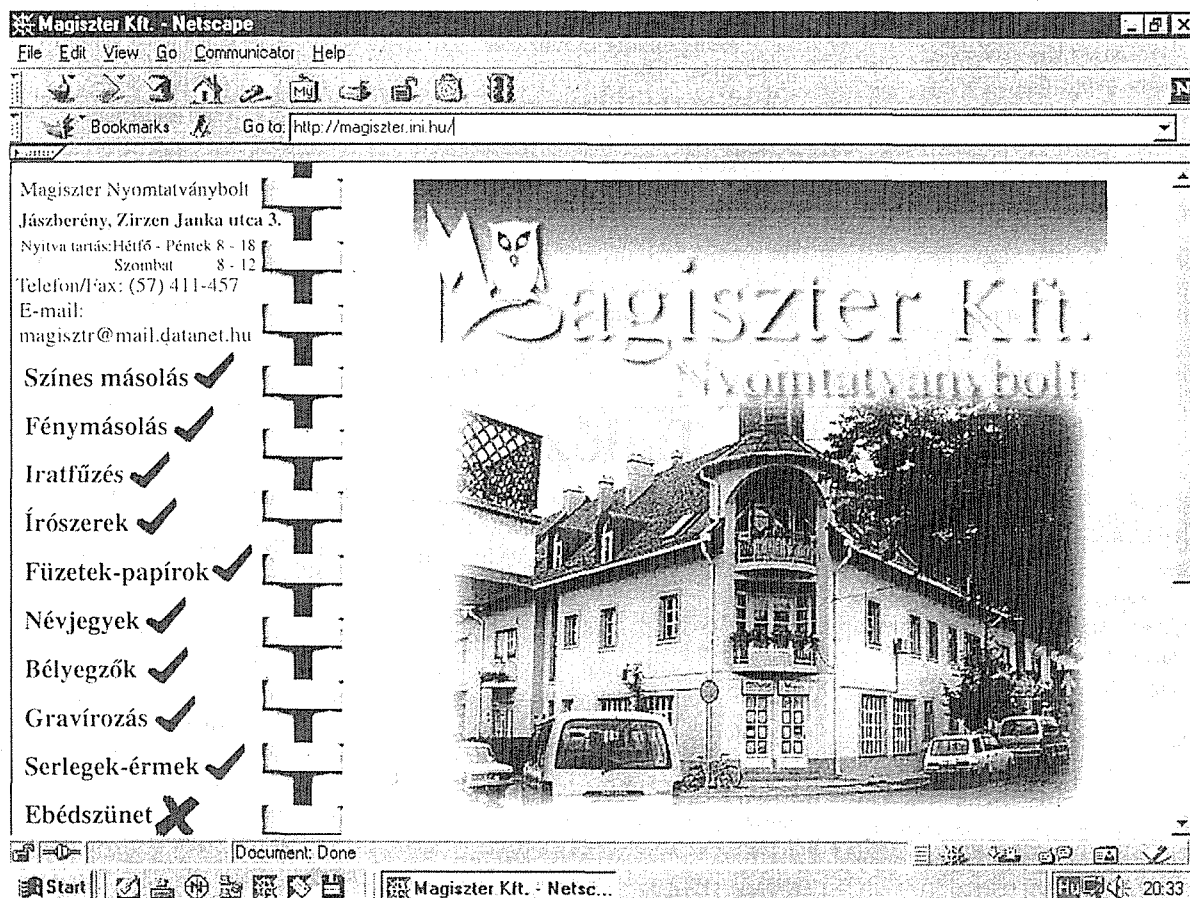
„Magyarországon a politikai napilapok népszerűbbek, nagyobb példányszámúak a bulvár lapokkal szemben, s ez nyugaton pont fordítva van.”

A Magyar Hírlap – szerintük – egy kiegyensúlyozott lap, nincs politikai elkötelezettsége. Volt szó itt a sajtószabadságról és az Internet térnyeréséről.

A konferencia záró akkordja – hogy méltó-e, nem az én feladatom eldönteni – *Knézy Jenő* volt, aki a sportriporter pályáról beszélt, majd a beszélgetés átment sporteredmények megbeszélésébe – mi szép csendben elsomfordáltunk. Ettünk még egy jót, és felszálltunk a vonatra. Hú, ennyi! Jövőre is elmegyünk, ott a helyünk, ki nem hagyám.

Bolyhi

Internet honlapunk címe: <http://Magiszter.ini.hu/>

Vers mindenkinek

Csempe

Én is ültem ott, lihegve, alétan,
Szemgolyóm kiesve, kissé nyíltan
meredt a papucs alá, bár kibírtam,
Röhögés nélkül? Micsoda faláb...!
- s szőrös, ...arcom is...kísírtam,
Miközben kísértem tekintetem
a négyzetácsra,
a talpam köré - hisz már írtam,
Magam köré a cellába, a rácsra,
a csőre állva hiába vártam,
Megnyugvást csak szobában találtam...
Igen! Ott ahol fürdök, piszkítok, tisztítok,
és örülök, ha néha visítok, füledbe
hasítok...
De most csak ülök ott...csendesén,
A tetőn ülve, állva hülyülök most
rendesen, csodát várva.
Mélyülten nézem a vásott rácsot,
ami már a zoknim marja,
Nincs aki segít, aki lát,
Nincs az a marha,
Aki érzi a veszélyt, ki beszélt,
Nappallá téve a csillagos nap-éjt
Mooskos a kocka, az értelem mocska,
ha látta, taposta laposra,
Csak ezért ilyen itt, és a konyhában,
a folyosón s a lent szobában.
Kemény, mintha jégből lenne,
És ugyanolyan hideg,
Ha nem mondd el senkinek, milyen;-
s dolgozik velem, mint testben az ideg.
S figyelj csak! - A kis kénköves...
Behálózzák alul, felül,
Mintha csak vérerek, bélsatornák
tekernék körbe az arcát;
Nézd, ahogy mosolyog!

-s kémesöves kísérlet készül elő,

Reszket a kéz, vele a velő,
Miközben talpad alatt sompolyog
észrevétlen kisnyúl módjára,
Hogy esztelen házunk végtelen csúfára
Vedd elő a fegyvert,
hogy vele tisztára mosd,
Ha piszkos voltál magad is,
Kalapásként vedd bele belébe,
hogy fájjon neki cserébe
az elszenvedett börtön-évekért,
Ha már kölcsön adott párat
egy elmaradt életért...

Tomsky

Csak egy levél...

A Sors dönti el
kivel kell találkoznom, kitől s mit kell
még tanulnom
A Sorsom dönti el
kitől kell elválnom, kit kell kitörölnöm
gondolataimból
de te túlélteél mindent
akkor bukkansz fel emlékezetemből,
amikor
legkevésbé várom
Eddig mindig száműztelek
de rá kellett jönnöm, milyen szép vagy
ezeken a pillanatokon
mást nem tehetek
könnykoszorút fonok álomképednek és
újra eltemetlek
várok arra az időre
amikor életünk útjai valóban
találkozhatnak,
vagy mégsem

Pócz Szilvia

Kártyavár

Egy gondolat, meg még egy
egy-egy vékony lap
az építkezés így megy
ha a lélek ihletet kap.

Egy kecses pillantás
Hopp! egy apró részlet
hamis jelentést ad
de egy cmelet kész lett.

Így mennek egymásra a sorok
de köztük sötét kétely mocorog
vajon igaz vagy mégsem
ezért nem stabil egészen.

Az ész már sejtí a valót,
de a szív rejténé a csalót:
a Reményt;
ki összetartja az egész
düleményt.

És jön a katasztrófa,
arcán nem hoz változást
az előző strófa,
csak földrengést

mely szívet tépett.
Romba dől már
a hamis reményre épített
ingatag Kártyavár.

Szocsó

Tallózó

Az alábbi írást az Impulzus XXVII./5. számából tallóztuk.

Ülök a vonaton. Velem szemben idősződő öregúr. Néha-néha egymásra mosolygunk, váltunk néhány szót.

Ilyen leszek egykor vajon én is? Ilyen volt vajon mindig a két generáció kapcsolata?

Nem. Nem hinném.

A fiatalság sohasem a meggondolatlanságáról, inkább a tüzességéről és hevéről volt híres. Az idősök pedig a megfontoltak, a sokat látott, tapasztalt tudók és tanácsadók voltak.

A fiatal mindig is az újat kereste, olykor

szembeszegült az idősekkel. Ez helyénvaló is volt. Az emberi természet kifejlődése megköveteli ezt. De véleményem szerint sohasem lett volna szabad azzá változnia, mint ami most van.

Ma a fiatalság már nem az idősek, a szülők, a nagyszülők tapasztalatokból felépülő világképével szegül szembe, ami mindkettőjük épülését szolgálja, hiszen a tézis és az antitézis is kell a szintézishez, hanem erkölcsökkel, hagyományokkal, lelkiülettal, midazzal, ami szellemiséget, stabilitást ad az embernek. (Ennek egy apró

Fiatalság – bolondság

példája a mese. Én tudom, boldog lettem volna, ha édesanyám igazi magyar népmeséket mesél nekem, nem pedig tömegesen gyártott mackós, meg elefántos meséket.)

Szembeszegül a kultúrával, ami a nép éltetője. (Mintha régebben kicsit több néptáncos fiatal lett volna...) Ennek a folyamatnak a következménye az is, hogy sok falu lakosságának átlagéletkora kezd növekedni. A fiatalok a városba mennek rohanni, hogy utána egész életükön át ne tudják kipihenni.

Mi történik velünk? Miért siet mindenki, és hova?

Shakya

MELL-ÉK

A *Zsebzsiráf* szórakoztató melléklete

Interjú

A lányok a gyárban dolgoznak

*Beszélgetés Juga Veronikával és
Konta Barbarával, a Barátok
közt szereplőivel*

(18. oldal)

Kézilabda

Mérlegen az Alurad JTKF DSE őszi szereplése

Tavaszi menetrend

(26. oldal)

Teszt végzős hallgatóinknak (I. rész)

„Észre sem vettem és már el is telt a négy év”

(20-21. oldal)

Cukrosbácsik a Víz utcában

A Főiskolai Napok sztárvendége: Heaven Street Seven

(23. oldal)

„Boszorkányos” farsangi bál

(19. oldal)

A lányok a gyárban dolgoznak

Délután volt, és kettő óra is mögöttünk néhány minutával, amikor a Crazy Cafe bejáratában összefutottunk. Roni és Barbara, ahogy azt elvárná az ember hasonló helyzetben, roppant magabiztossággal libbentek be a kávézóba. A Barátok közt című tévésorozat két szereplőjével – Juga Veronikával és Konta Barbarával – folytatott csevegés kellemes délutáni program volt...

– *Hogyan kerültetek a produkcióba?*

Juga Veronika: – Drámatagozatos iskolába jártam – a nevét hagyjuk, mert nem éppen felhőtlen viszonyban váltam el az ottaniaktól –, amikor jött egy diákoknak szóló felhívás, ami csupán azt tartalmazta, hogy szereplőket keresnek egy induló sorozatba. Nekem először nem is volt kedvem ehhez az egészhez, hiszen én csak azért jártam el a sulis drámaszakkörére, mert így el lehetett lógni a pénteki matekórát, de én arra, hogy valaha is „színészkedjek”, nem is gondoltam. Aztán az osztályból majdnem mindenki elment arra a bizonyos válogatásra, ahol kapunk egy már megírt jelenetet dialógussal, meg ami kell, és egyszerűen el kellett azt játszani. Rádásul pont egy veszekedős jelenet volt, ami nekem nagyon tetszett.

– *Hányan voltak ezen a válogatáson?*

J.V.: – Mintegy ötszázan, és minket már eleve Kata szerepére hívtak meg. Tehát lement ez az egész, majd néhány nap múlva értesítettek, hogy lenne még egy próbafelvétel, egy másik jelenettel, de azon már jóval kevesebben voltunk. Ezután jó ideig semmi, majd pont egy magántanárnál matekoztam, amikor édesanyám telefonált, hogy én kaptam meg a szerepet.

– *És te, Barbi?*

Konta Barbara: – Én egy tánciskolába jártam akkoriban – megjegyzem, onnan én is haraggal jöttem el – és ott hallottam először arról, hogy gyerek-

színészeket keres az RTL. Mivel érdekesnek tűnt a dolog, hát elmentem a castingra (szereplőválogatás – A szerk.), és hál’ Istennek engem is kiválasztottak.

– *Volt, vagy esetleg van köztetek rivalizálás?*

K.B.: – Egyáltalán nincsen. Teljes az összhang.

– *És a többiekkel milyen a viszonyotok?*

J.V. (elmosolyodik): – A helyzet az, hogy van 18 állandó szereplő. Velük nap, mint nap, órákon keresztül vagyunk összezárvá egy stúdióban. Tehát, egy idő után elkerülhetetlené válnak kisebb-nagyobb súrlódás-

Konta Barbara és Juga Veronika

sok. A múltkor például elég csúnyán össze is veszttem a filmbéli apámmal. De ezeket megtanultuk már kezelni. Általában mindenki jó munkakapcsolatban vagyunk. Ennél többet jelent azért Barbi, Kőváry Tamás (Csaba) és Halász Gabi (Misi). Ők a barátaim.

– *Mennyit változtatok és milyen irányban azóta, hogy elindult a sorozat, és népszerűek lettetek? Sokan mondják rólatok, hogy nagyképűek lettetek.*

J.V.: – Le kéne írnom, amit mondasz. Isteni, hogy megkérdezted. Arra a „megalapozott”, Blikkben megjelent véleményre gondolsz, aminek a lényege nagyjából az volt, hogy ez a két, 18-20 éves Miss Picsa szórja a pénzt, állandóan telefonon fecseg, és fiúzik (közben Barbi mobilja kezd csipogni, majd félhangosan megjegyzi: – Azért ne is tagadjunk sokat, Roni!)?!

– *Van ebben igazság?*

J.V.: – Van, de nem annyira vészes a helyzet. Tény, hogy amióta saját keresetünk van, töb-

bet engedhetünk meg magunknak anyagilag. Valóban vásárolunk, telefonálunk, de erre rá is vagyunk kényszerülve. A szüleimmel, barátaimmal jóformán csak a telefon tartja életben a kapcsolatokat. Ezen kívül, ha elmegyek egy szórakozóhelyre, van bennem egy bizonyos tartás. Már nem úgy bulizok, mint két évvel korábban. Hiába próbálok meg elmenni valahová nem Berényi Kataként, amikor kétpercenként az orrom alá dörgölik ezt, és ilyenkor lehet, hogy három vodka után nem úgy reagálok, ahogy azt illene.

K.B.: – Nekem is rossz tapasztalataim vannak a nyilvános szórakozóhelyekről. Nem is olyan régen lemerészkedtem a Dokkba. Azt hittem, hogy ott már lévén picit idősebb a társaság, nem az a réteg, aki tudja, hogy én mit csinállok, vagy ha tudja is, nem él vissza vele. Tévedtem, úgyhogy többet nem is megyek. De nekem annyira

nem hiányzik. Én régebben sem nagyon jártam diszkókba.

– *Hogyan telik nektek egy hét hétfőtől péntekig?*

J.V.: – Nos, hétfőn van mindig a próba, amit – ha ügyesen hisztizünk – szabadnapra lehet cserélni, de ha se ez, se az, akkor éppen külsőzünk. Vagyis külső jeleneteket veszünk fel. Aztán kedden – például ez volt tegnap – bementem reggel 10-re és forgattam negyed hétig. Ellenben a velem szemben helyet foglaló Konta kisasszony befáradt délután kettőre, és négykor már ott sem volt...

K.B.: – Ez azért változó, mert valamikor én vagyok bent többit. Attól függ, kinek hány jelenete van. Holnap viszont nekem lesz több a munkám.

– *Vissza szoktátok nézni magatokat?*

K.B.: – Néha. Ha éppen ott vagyok a tévé előtt, akkor megnézem, de azért nem hagyok félbe mindent, hogy lássam az öt hónappal korábban felvett részeket. De van olyan epizód, amit kifejezetten meg akarok nézni, mert tudom, hogy azon vagy röhögni, vagy sírni fogok.

– *Megmondom őszintén, én is állandóan röhögtem az elején. Mi több, csupán azért néztük a barátainkkal a sorozatot, mert tudtuk, ha Barátok közt lesz, az felér egy Gálvölgyi-show-val. De az is igaz, hogy mostanra nagyon sokat fejlődtek.*

J.V.: – Köszönjük. Egyébként igazad van. Régen nagyon szar volt, néha most is, de azért haladunk.

– *Ha egyszer vége lesz, mihez kezdtek majd?*

J.V.: – Ezt nem tudjuk. Minden attól függ, hogy mikor lesz vége, hogy milyen vágyaink lesznek...

K.B. (Közbevág): – És, hogy milyen lehetőségeink... Jaj, de jó, hogy itt tartunk, el szeretnék valamit mondani. Nagyon sokan jöttek már oda hozzám/hozzánk, hogy „Ó, neked már nem lesz több gondod az életben!” Kérdelem én: Miért? Azért, mert én most ezt csinálhatom, az közel sem jelent semmiféle garanciát a jövőmre. Ismertté váltam, én is megismertem érdekes embereket, ennyi. Ettől még lehet eső, lehet sár.

– *Végezetül már csak egy- valamire lennék kíváncsi. Mégpedig arra, hogy színésznek tartjátok-e magatokat?*

J.V.: – Nézd, ebben a produkcióban igen, azok vagyunk. Mondanak valamit, szerződés szerint nekünk azt el kell játszani, kész. Tehát színészek vagyunk. De ha fel kéne állni egy színpadra, közönség előtt szerepelni, azt gondolom, feldokolnánk és meghalnánk.

Benkő Gábor

(Az interjú 1999. december 8-án készült Budapesten, a Crazy Cafe-ban.)

Farsang a Víz utcában

A vasutasok ezúttal nem sztrájkoltak

Az idei évben a II. M csoport kapta azt az egyszerűnek nem mondható feladatot, hogy szervezzék meg a farsangi bált.

A csoportból hatan kezdtük el a szervezkedést, nem is sejtve, mit vállaltunk magunkra. Már rosszul indult az egész dolog, ugyanis körülbelül két-három órát rohangáltunk, hogy egy pecsétet szerezzünk. Egyik helyről a másikra küldtek minket, mire nagy nehezen összejött a dolog. Ezután nyakunkba vettük a várost, hogy szponzorokat és tombola felajánlásokat keressünk. Egyes helyeken sikerrel jártunk, máshol azonban eltanácsoltak. Nem is gondoltuk, hogy ilyen fárasztó a szervezés, az állandó járkálás,

intézkedés. Szerencsére elég sok felajánlást kaptunk tombolára, azonban pénzt csak nagyon kevesen adtak. Azonban pénz nélkül semmit nem lehet csinálni.

Amikor már azt hittük, minden jó, minden szép, akkor jött egy újabb probléma. Egy héttel az esemény előtt bejelentették, hogy mégsem adják oda a kollégium tornatermét. Úgy éreztük, most vége, elbuktunk, nem lesz bál.

Ott állunk egy fillér nélkül, nem volt zenekar, nem volt terem, nem volt büfé. Ekkor jött a mentő ötlet. Mi lenne, ha a *Víz utcában* tartanánk a bulit? Újabb rohanás, idegeskedés, tárgyalások, míg végre sikerült elintézni a helyszínt és a zenekart. Utolsóként maradt a büfé megszervezése, amely elintézését

egészen az utolsó pillanatig kihúztuk. A program már rég össze volt állítva, most már csak az volt a fontos, hogy el is jöjjenek a rendezvényre. A rossz előjelek nem kecsegtettek minket nagy sikerrel.

Izgatottan és idegesen vártuk március 1-én a 20 órát, a buli kezdetét.

Már minden készen állt a hirdett időpontra, hogy fogadjuk a vendégeket. A siker nem maradt el, az emberek csak jöttek, csak jöttek. Szinte el se hittük, amit láttunk, a nagy terem tömve volt bulizó, vidám fiatalokkal. Reméljük mindenki, aki ott volt a bulin, jól érezte magát. Számunkra ez a fontos, mert így tudjuk, hogy nem hiába dolgoztunk.

A.K.

Ebben az évben a tábor február 21-től 25-ig tartott. Ha tudjuk, hogy az életünket kockáztatjuk, talán el sem indulunk. Kalandos utazásunk után, már az első éjszaka megismerkedhettünk egy új szakmával: a tűzoltással.

Úgy éreztük magunkat, mint egy sikersorozat szereplői, melyben a főszerepet *Szöke Péter* tanár úr alakította a félelmet nem ismerő maga-

Sítábor – 2000

tartásával. Most már elmondhatjuk, hogy „tűzbe tette értünk a kezét”

Másnap: költöztünk.

Mézeskalács-házikónkat hamar elfogyasztottuk – víz nélkül, mert víz, az sajnos nem volt. Higiénia szükségleteinket sem tudtuk

maradéktalanul kielégíteni. Bár ez csak előnyünkre vált, így legalább a pályán mindenki megismert minket, akinek volt orra. Az égett műanyag szag és egyebek, megtették hatásukat. Síelni is megtanultunk – már aki. Aláírást is fogunk kapni – már aki. Ezért jövőre is megyünk – már aki.

III.F.

Teszt végzős hallgatóinknak (I. rész)

Lassan ismét főiskolai tanulmányainak befejezéséhez érkezik egy évfolyam. Az utókor nemzedéke pedig búcsúzik azoktól, akik legalább egy évig (nem gólyák esetében ez két-három év is lehet) „felettesei” voltak a főiskolai hierarchiában.

Folytatódik a két éve elindított tesztlapunk, amelyet azért hívtunk

segítségül, hogy valamit megőrizhessünk azoktól, akik a nyárelőn kirepülnek a főiskolai fészkekből. A Zsebzsiráf a következő tesztet próbál búcsúzni a negyedévesektől (természetesen a teljesség igénye nélkül; s azoktól, akik kimaradtak elnézést kérünk, s nem sértődött arcokat!).

NÉVJEGY:

- 1., Név?
- 2., Születési hely és idő?
- 3., Magasság?
- 4., Testsúly?
- 5., Város?
- 6., Étel?
- 7., Ital?
- 8., Állat?
- 9., Női, illetve férfi név?
- 10., Tantárgy?

KEDVENCEK

KAPÁSBÓL, AVAGY MI JUT ESZEDBE RÓLA?

- 11., Kábítószer?
- 12., Szerelem?
- 13., Főiskola?
- 14., Zsebzsiráf?
- 15., Háború?
- 16., Pénz?

EGY KICSIT BŐVEBBEN...

- 17., Életfelfogás?
- 18., Búcsú a főiskolától?

NÉVJEGY:

- 1., Kiss Tímea.
- 2., Sárospatak, 1978. 02. 03.
- 3., 155 cm.
- 4., 53 kg.

KEDVENCEK:

- 5., Sárospatak.
- 6., Rakott krumpli.
- 7., Fanta citrom.
- 8., Macska, kulán.
- 9., -

10., -

KAPÁSBÓL, AVAGY MI JUT ESZEDBE RÓLA?

- 11., Nem érdekel.
- 12., Nincs.
- 13., Barátok.
- 14., Imádom.
- 15., Utálom.
- 16., Nem számít.

EGY KICSIT BŐVEBBEN...

- 17., „...sosem vagy egymagad, csak túl kicsinyke vagy, várj míg felkel majd a Nap”
- 18., Búcsú a menzától, a barátoktól, a kollégiumtól, a Rákóczitól, a Zsebzsiráftól, a szabad élettől.

NÉVJEGY:

- 1., Rentkó Erzsébet.
- 2., Miskolc, 1975. 02. 03.
- 3., 165 cm.
- 4., Nem vagyok vele tisztában.

KEDVENCEK:

- 5., Strasbourg.
- 6., Mindegy, csak legyen benne hús.
- 7., Bailey's.
- 8., Ló.
- 9., Női nincs, férfi név: Ádám.
- 10., Közgazdaságtan (ez csak vicc).

KAPÁSBÓL, AVAGY MI JUT ESZEDBE RÓLA?

- 11., Az mi?
- 12., Olyan nincs.
- 13., Buli.
- 14., Egyre jobb.
- 15., Érdek.
- 16., Jó sok kéne belőle.

EGY KICSIT BŐVEBBEN...

- 17., Éhesen, szomjasan, kávé és cigi nélkül nem tud az ember gondolkodni. Ha ez mind megvan, nincs olyan probléma, amit az emberek nem tudnak megoldani.
- 18., Jó lenne, ha örökké tartana és nem kéne elbúcsúzni. Észre sem vettem és már el is telt a négy év.

NÉVJEGY:

- 1., Bathó Mónika.
- 2., Szolnok, 1974. 04. 28.
- 3., 158 cm.
- 4., 58 kg.

KEDVENCEK:

- 5., London.
- 6., Minden, amiben gomba van.
- 7., Tea.
- 8., Majom.
- 9., Regina, Gábor.
- 10., Művelődéstörténet.

KAPÁSBÓL, AVAGY MI JUT ESZEDBE RÓLA?

- 11., Nevem Joe.
- 12., Las Vegas végállomás.
- 13., 54.
- 14., A Magyar Narancs.
- 15., Sebek.
- 16., Kincs, ami nincs.

EGY KICSIT BŐVEBBEN...

- 17., Bármit elérhetsz, de senki sem fog helyetted küzdeni érte.
- 18., Miféle búcsú?!

NÉVJEGY:

- 1., Vetési Melinda.
- 2., Cegléd, 1977. 04. 15.
- 3., 160 cm.
- 4., 58 kg.

KEDVENCEK:

- 5., Pécs, Sopron.
- 6., Mindenféle saláta, tojásos nokedli.
- 7., Vilmoskörte, ásványvíz.
- 8., Mindenfajta maci (koala, barna, jeges...).
- 9., Vivien, Ádám.
- 10., Filozófia.

KAPÁSBÓL, AVAGY MI JUT ESZEDBE RÓLA?

- 11., Zuhanás.
- 12., Érzékenység, gyengédség, és a

kedvesem.

- 13., Barátok.
- 14., Csoporttársak.
- 15., Értelmetlen.
- 16., Nélkülözhetetlen (sajnos!).

EGY KICSIT BŐVEBBEN...

- 17., Ragadd meg a napot!
- 18., Hiányozni fognak a közös bulik, az éjszakába nyúló beszélgetések, az együtt elkövetett örültségek... stb.

NÉVJEGY:

- 1., Simon Viktória.
- 2., Budapest, 1976. 10. 14.
- 3., 165 cm.
- 4., 45 kg („pille”).

KEDVENCEK:

- 5., Budapest, Krakkó.
- 6., Karfiol mindenhol, bolognai spagetti, ananással-sajttal töltött pulykamell.
- 7., Tea, paradicsomlé.
- 8., Farkas.
- 9., Édua, Marcell.
- 10., Csak a főszuli előtt volt: magyar nyelvtan, angol.

KAPÁSBÓL, AVAGY MI JUT ESZEDBE RÓLA?

- 11., Egy barátom, aki sok év alatt mindenem keresztül ment, és még mindig küzd.
- 12., „Nem vész el, csak átalakul”, amúgy meg bonyolult. Attól jó!
- 13., Nekem bejött. Természetesen a barátok és a sok-sok közös élmény jut eszembe.
- 14., Elnézést a személyeskedésért, de mindenképpen Benkő Tamás jut eszembe róla. Igazán sokat azóta jelent a lap, mióta többen bekapcsolódtunk a szerkesztésébe. Megérté a lelkesedés!
- 15., Felfoghatatlan...
- 16., Pénzt vagy életet! Életet.

EGY KICSIT BŐVEBBEN...

- 17., „Az élet a legjobb mérge”...ezzel együtt csak a szeretetre koncentrálok.
- 18., Szia, Főszuli! A fontos emlékek és barátok úgyis mindig velem lesznek.

Folytatás az előző oldalról

Teszt végzős hallgatóinknak (I. rész)

NÉVJEGY:

- 1., Györgyi Szilvia.
- 2., Magyarország, 05. 19.
- 3., 164 cm.
- 4., Állandó.

KEDVENCEK:

- 5., Párizs.
- 6., Lásd a fenti kérdést és választ, tegyél hozzá egy „i” betűt!
- 7., Tojáslikőr.
- 8., Kutya.
- 9., Ágnes, –
- 10., Pszichológia.

KAPÁSBÓL, AVAGY MI JUT ESZEDBE RÓLA?

- 11., Szakmai kérdés.
- 12., JTIF.
- 13., Négy gondtalan év.
- 14., Színes újság.
- 15., Értelmetlen.
- 16., Szükséges rossz.

EGY KICSIT BŐVEBBEN...

- 17., CARPE DIEM!
- 18., Nem búcsúzó, még visszatérek.

NÉVJEGY:

- 1., Benkő Tamás.
- 2., Budapesten, 24 évvel ezelőtt, január 5-én.
- 3., 171 cm.
- 4., 66-70 kg.

KEDVENCEK:

- 5., „Azt beszéli már az egész város...”
- 6., Gordon blue, brassói aprópecsenye anyukám módra.
- 7., Boros kóla.
- 8., Luca, a kutyánk.
- 9., –
- 10., Személyiségfejlesztés Kovács Andreával, szociálpedagógia szakon.

KAPÁSBÓL, AVAGY MI JUT ESZEDBE RÓLA?

- 11., Távol álljon tőlem.
- 12., Örök..., hogy múlandó.
- 13., Felejthetetlen évek, talán haszna is van, lesz.
- 14., Volt, van, lesz(?). Sok bosszúság, még több öröm, büszkeség. És köszönöm mindazok munkáját, akik segítettek: hallgatók, oktatók, rokonok,

olvasók.

- 15., Erőszak, pusztítás, fájdalom.
- 16., Mozgatórugó.

EGY KICSIT BŐVEBBEN...

- 17., Felfoghatatlan.
- 18., „...Egyszer véget ér a lázas ifjúság. / Egyszer elmúlnak a színes éjszakák...”

NÉVJEGY:

- 1., Mazsi.
- 2., Eger, 1977. november.
- 3., 164...asszem (kaphatnék egy mérőszalagot??)
- 4., He-he..., majd egy hónap aerobik után...(58).

KEDVENCEK:

- 5., A papok városa..., Egeeeer.
- 6., Macok, brassói, palacsinta.
- 7., Gyömbérsör, aszú.
- 8., Delfin, ló, kutya.
- 9., Tamás, Gábor, Ádám.
- 10., Nanehogymá...

KAPÁSBÓL, AVAGY MI JUT ESZEDBE RÓLA?

- 11., Zöld erdőben jártam, zöld fűvet találtam. Elszívtam, bejött.
- 12., Soha.
- 13., Kár, hogy vége... mi lesz velem??
- 14., Szép volt, fiúk!!
- 15., BORul a pohár... (ez van...)
- 16., Ki mondta, hogy nem boldogít?

EGY KICSIT BŐVEBBEN...

- 17., Minden csak nézőpont kérdése, és sosem szabad felnőni.
- 18., Szép volt, jó volt, nagyon fog hiányozni (no nem maga a sul). Itt kezdtem el élni. (Hüpp-hüpp.) De olyan leszek, mint az apró: visszajárok. (Pechetekre.)

NÉVJEGY:

- 1., Kajdacsy Ágnes.
- 2., Budapest, 1978. 03. 09.
- 3., 171 cm.
- 4., 65 kg.

KEDVENCEK:

- 5., Kőszeg.
- 6., Fokhagymás rakott burgonya.

7., Tonic.

- 8., Delfin.
- 9., Virág, Dávid.
- 10., Természetismeret.

KAPÁSBÓL, AVAGY MI JUT ESZEDBE RÓLA?

- 11., „Oldó” szer?
- 12., Szerelem + szabadság = e kettő kell nekem!
- 13., SZIE-JFK.
- 14., Illusztráció.
- 15., Koszovó, deviancia.
- 16., Ösztöndíjkeret növelése.

EGY KICSIT BŐVEBBEN...

- 17., W. C. Fiedels gondolatával élnek: „Mentes vagyok minden előítéllettől, mindenkit egyformán utálok.”
- 18., Vajh, mi lesz? Még magam sem tudom...Esetleg maradhatnék még egy évet?

NÉVJEGY:

- 1., Kovács Brigitta.
- 2., Karcag, 5300, Fecske u. 18. 1977. 10. 13.
- 3., 1, 65 m.
- 4., 57 kg.

KEDVENCEK:

- 5., Szeged (jelenleg).
- 6., Ételfeszítővel bármi.
- 7., Francia fröccs.
- 8., Paci, sirály.
- 9., Sarolta, Botond.
- 10., –

KAPÁSBÓL, AVAGY MI JUT ESZEDBE RÓLA?

- 11., Két héten belül végre az első.
- 12., Jöhetne.
- 13., Hmmm. Sok dolgot kilőnék itteni időtöltésemből, de sokat a szívembe zártam.
- 14., Aranyos, kellett már egy újság nekünk.
- 15., Undorító, taszító.
- 16., Szükséges rossz. Akinek van, legalább ne fecsérelje el!

EGY KICSIT BŐVEBBEN...

- 17., –
- 18., –

NÉVJEGY:

- 1., Hegedűs Tamás.
- 2., 1975. 10. 21.,

Rögtöngöröngyös.

- 3., 170-173 cm (változó).
- 4., 70000 gramm.

KEDVENCEK:

- 5., Paks, Ózd, Kazincbarcika.
- 6., Sör, gombapörkölt nokedlival.
- 7., Sör.
- 8., Ponty, sakál.
- 9., Anamaria Montes de Oka, Andreas Dubal.
- 10., Matematika-tudomány története a XVIII. századtól.

KAPÁSBÓL, AVAGY MI JUT ESZEDBE RÓLA?

- 11., Pálmatek.
- 12., Házasságszédelgés.
- 13., Hat hosszú év.
- 14., Kitűnő információs és szórakoztató lap.
- 15., Halálpuska.
- 16., Tipp-Mix.

EGY KICSIT BŐVEBBEN...

- 17., Pénzt, p...t, pálinkát!
- 18., Itt az ideje!!!!

NÉVJEGY:

- 1., Nagy Csaba.
- 2., Tiszafüred, 1975. 01. 08.
- 3., 177 cm.
- 4., 86 kg.

KEDVENCEK:

- 5., Tiszafüred.
- 6., Zsír, tepertő.
- 7., Uborkalé lekvárral.
- 8., –
- 9., Rozál, Józsi.
- 10., Gyógytorna.

KAPÁSBÓL, AVAGY MI JUT ESZEDBE RÓLA?

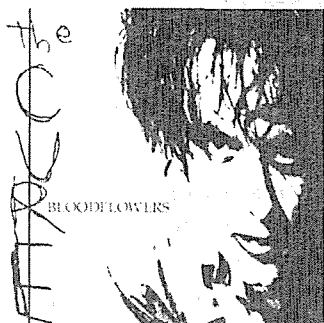
- 11., Nálam az alkohol vált be.
- 12., Érdekházasság.
- 13., Ritkán voltam arra.
- 14., Egy nagyon kicsi zsiráf.
- 15., Vér és bél.
- 16., Eljártam.

EGY KICSIT BŐVEBBEN...

- 17., Anarchia.
- 18., Hat évet vártam rá.

Összeállította: Fazekas Ildikó és Madarász Anett

Lemezbörze

The Cure
Bloodflowers

Nincs kislemez, nincs videóklip, mégis sikeres az új Cure album, amelyet már tavaly ősszel ki akartak adni, de végül csak idén februárban jelent meg. Néhány nappal később már Jászberényben is elérhető volt. Bizony többször meg kell hallgatni és nem árt némi angol tudás sem a megértéséhez. Eddig is jellemző volt a szövegcentrikusság Robert Smith dalaira, de ezúttal ez különösen igaz. A témák ismerősek: az öregedéstől, a haláltól való félelem, elvágyódás egy szebb világba, a hosszas párkapcsolatba való befásulás. Ezek a korábbi lemezekben is főszerepet kaptak, de most valami olyan különleges elegyet sikerült kikeverni, amelyet csak a megfelelő hangulatban lehet megemészteni. Smith szerint egy trilógia harmadik darabja ez. Az első két elem az 1982-es *Pornography* és az 1989-es *Disintegration*. A *Bloodflowers* ennek a két albumnak a hangzás- és szövegvilágát egyesíti, illetve folytatja. Aki a Cure pörgősebb, rockosabb dalait szereti, az bele se kezdjen, mert csak lassú és nagyon lassú számok vannak a CD-n (és kazettán). A *Bloodflowers* az utolsó Cure album, állítja Robert Smith, ezután szólókarrierbe kezd. Ha az nem jön be, akkor visszatér a zenekarhoz. De ezt sem kell készpénznek venni, hiszen a borzas frizurájú gitáros-énekes mindig is szeretett fülleneni az újságíróknak.

-via-

AC/DC
Stiff upper lips

Mint a halál és az adó, az AC/DC is elkerülhetetlen. Az ausztrál fiúk a *Metallicával* ellentétben nem változtatták meg külsejüket immár 1973 óta. A kilencvenes években megjelent albumaik, a *Who Made Who* és a *Razor's Edge* ugyan nem a legjobbak, de azért találhatunk rajtuk feledhetetlen nótákat, mint például a *Thunderstuck*, vagy a *Money Talks*. Az új lemez némiképp visszatérés a korai hangzásvilágukhoz, de természetesen Angus Young gitárja ugyanúgy szól.

Smashing Pumpkins
Machina

Legutóbb 1998-ban jelentkezett albummal a zenekar, mely az *Adore* címet viselte. Igencsak eltértek az azt megelőző hangzásuktól, mely a *Mellon Collie And The Infinite Sadness* dupla albumon volt tetten érhető. Míg utóbbin fő húzóerő a kemény rock, az *Adore* lassú, érzelgős nótákkal operál. Az új lemezen azonban ismét a régi a *Pumpkins*. A *The Everlasting Gaze*, vagy a *Heavy Metal Machine* olyan dalok, amelyek olykor brutálisan, olykor melankolikusán fejezik ki Billy Corgan és társai bonyolult lelkületét.

Enigma
Screen behind the mirror

Michael Cretu, a német énekesnő, Sandra férje áll az *Enigma* név mögött. Első sikere a *Sadness Part One* című felvétel volt, amelynek klipjében egy papnövendék meztelen női testekről ábrándozik, feledve a cölibátust. Az ezt követő két album már közel sem volt olyan sikeres, bár zeneileg sokkal jobbak voltak. Az új, negyedik lemez *Carl Orff Carmina Burana*-jából az *O Fortuna* című motívumot dolgozza fel. Ez a nyitó darab és néha feltűnik a háttérben. A nyugis, meditációs zenét kedvelőknek bátran ajánlom!

Dosszié

Papír – Írószer – Nyomtatvány
Szaküzlet

- író- és irodaszerek,
- nyomtatványok,
- leporelló,
- szezonális dekorációs anyagok,
- csomagolók.

- Szolgáltatásaink:
- fénymásolás,
 - spirálozás,
 - névjegykártya- és bélyegzőkészítés

Nyitva Hétfőtől-Péntekig: 8-12, 13-17; Szombaton: 8-12 óráig.

Tel./Fax: 57/40-33-77

Cím: Jászberény Rákóczi út 28.

Mennysorság utca Jászberényben

Cukrosbácsik: Heaven Street Seven

Reméljük, mindenkinek mond valamit ez a név (HS7). A legvalószínűbb, hogy a „Mi az ami szolt? Hip-hop mjúzik” vagy a „Valami(új) a levegőben van” sorok jutnak az ember eszébe a Heaven Street Seven életművéből. De van itt más is, amiért néhányunknak mármár a szíve csücskévé vált az együttes. Emlékeztek, amikor 1999 áprilisában mi, az akkori III. M-esek Művelődésszervező szakeket tartottunk? Többek között vendégünk volt a zenekar énekese, Szűcs Krisztián és a basszusgitáros Németh Róbert. Akkor, de lehet hogy még korábban merült fel, hogy a „Heveny” szívesen játszana is 'Berényben. Egészen idáig próbálkoztunk, és végül az idei főiskolai napokra jött össze a buli. E sorok még a koncert előtt íródnak, azzal a céllal, hogy az érdeklődők megtudják a legfontosabb tudnivalókat a HS7-tel kapcsolatban.

A történet valamikor 1994 táján kezdődött, amikor a már említett két fiatalember (Krisztián és Robi) esztergomi tanítóképzős kollégistaként kedvenc dalaikat játszotta két szál gitáron, a haverok szórakoztatására. Aztán jöttek a saját számok, és a megfelelő tagokkal kiegészülve megszületett a zenekar (Balczer Gábor „Ciba” - gitár, Németh Róbert - basszusgitár, Orbán Gyula „Gyuszi bácsi” - dob, Szűcs Krisztián - ének, gitár, dalok, szövegek meg még zongora is; Takács Zoltán „Japán” csak 1999-től lett billentyűs harcostárs). A szövegek angolul íródtak és szóltak, amin semmi csodálkoznivaló sincs a szerzők szerint, ugyanis a magyar szövegekkel való próbálkozás folyamatosan kudarcba fulladt, műfajidegennek tűnt a rock & roll világában. 1995-ben, magánkiadásban jelent meg a *Tick Tock No Fear* c. album. Viccképpen *dunabeat*-nek nevezték a fiúk mindazt, amit az angol gitárpap stílusán belül műveltek, ugyanis korábban mindannyian különböző Duna menti városokban tevékenykedtek (Paks, Dunaújváros, Budapest, Esztergom).

Számos nehéz időszakot átvészelve,

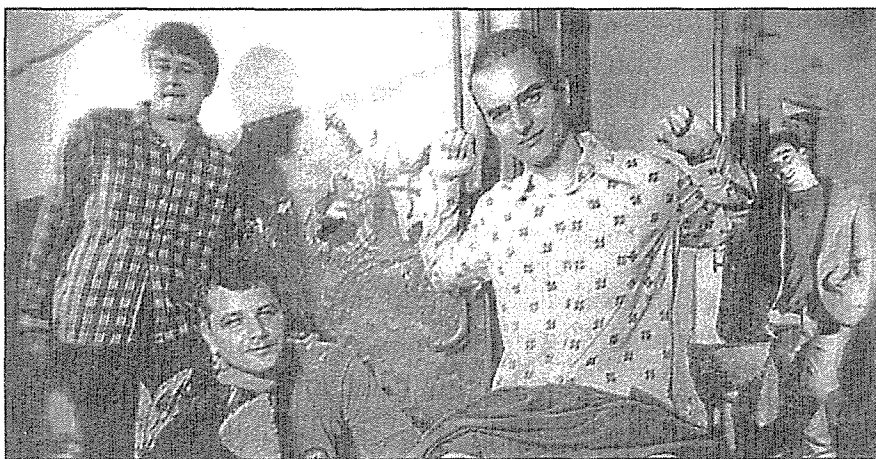
elszántságukat megőrizve 1997-ben jutottak el a lemezszerződésig, mégpedig a IG Records-nál, amely a Warneren belül egy „label”. A *Goal* című album *Wallflower*-jéhez egy klip is készült.

A tehetség mellett nem kis szerepet kapott a szerencse „Hevenyék” életében. Egy németországi jóbarát – Bernard Hahn „Bernie” – stúdiójában, Stuttgart közelében ingyen vehették fel a fiúk a dalokat, és azóta is élnek ezzel a lehetőséggel (ma már a Kispál és a Borz is Bernie-nél dolgozik, aki olyan német produkciókkal foglalkozik, mint a Die Fantastischen Vier és a Pur).

Úgy istenigazából az 1998-as

egyáltalán nem is játszották.

Minden okunk megvan rá, hogy feltételezzük, a srácok április 5-én, a főiskolai napokon a tőlük megszokott módon fognak gondoskodni a jó hangulatról. Addigra megjelenik legújabb albumuk is (ez a harmadik, de valójában a negyedik), amelyről már ismerhetnek néhány sláger-várományos dalocskát a koncertre járók. A lemez címe *Cukor* lesz. Csak magyar dalokat fog tartalmazni, szám szerint tizenkettőt. A felvételek több helyen készültek. Németországban a basszust és a dob-sávot vették fel, a gitárt és az éneket Dunakeszin, a HSB Stúdióban, a billentyűs és elektronikus hangszereket pedig

Budapest Dolls c. lemezen talált önmagára a zenekar: kedves, szerethető dalok születtek, nem tingli-tanglik, de nem is „alterbrutálok”. Hol szívhez szóló melódiák, hol pörgősebb számok, az igazi változást pedig az jelentette, hogy végre sikeredett négy magyar szöveg (ebből három saját, plusz a „Ne nézzon úgy rám” feldolgozása). Mindez jócskán lendített a közönség érdeklődésén. A fiúk is megszerették saját magyar szövegeiket, fontosnak tartják, hogy az emberek értsék őket. Három klip készült a lemezhez, mindegyik igen csekély költségvetésből. A hazai TV-csatornákra, és főleg egyetlen zenetévénkre jócskán neheztelve jegyzem meg, hogy a „Ne nézzon úgy rám”-hoz készült animációs megoldást

a Neo együttesnél, a Neo két tagjának (Moldvai Márk és Milkovics Mátyás) jelentős közreműködésével. Majd amikor mindez megvolt, a master-eléshez ismét Németországba távoztak a srácok. A lemezen két világ ötvöződik, melyhez most már nélkülözhetetlen a Neo legénysége. Persze a dolog oda-vissza működik. A Neo több számában Szűcs Krisztián énekel, az élő fellépéseket pedig Németh Róbert is erősíti basszusilag. Visszatérve a Cukorra: az albumot megelőzi egy maxi CD, az első klip a *Mozdulj* című számra készül. Mindez márciusban. Koncertek folyamatosan mindenfelé, nagyobb lemezbemutató április végén, május elején várható.

www.hs7.mentha.hu

Simon Viktória

NASA felvételi teszt

*Megoldási idő:
három óra.*

I., Személyes adatok

A következő válaszok közül kérjük válassza ki azt, amelyik a legjobban fedi, hogy miért akar a világűrbe utazni.

- 1.) Kovács, az a nagyszájú, tavaly Rioban volt... Most megmutatom neki.
- 2.) Már hat hónapja nem fizettem lakbért, és keresek egy biztonságos helyet, ahol nem talál meg az adóbehajtó/foglaló.
- 3.) Földönkívüli vagyok, és honvágyam van.
- 4.) A menyasszonyomnak megígértem, hogy lehozom neki a csillagokat az égről... és komolyan vette.
- 5.) Tudják maguk pontosan, milyenek a magyarok: minél közelebb a Naphoz.
- 6.) Van egy pár felesleges kilóm, és szeretnék VÉGRE EGYSZER AZ ÉLETBEN súlytalan lenni.

II., Milyen űrutazási tapasztalatai vannak?

(Több válasz is lehetséges.)

- 1.) Ugyanolyan hegyes füleim vannak, mint Mr. Spock-nak.
- 2.) Minden Star Wars filmet láttam.
- 3.) Minden szilveszterkor legalább egy tucat rakétát égnek ereszték.
- 4.) A barátnőm szerint az ágyban egy rakéta vagyok.
- 5.) A zoknijaimban fekete lyukak vannak.
- 6.) Minden este kocsmából jövet csillagokat látok.
- 7.) Mindenki azt állítja rólam, hogy a csillagokban élek.
- 8.) E.T. közben legalább tíz papírszekendőt elhasználok.
- 9.) Ismerek valakit, aki ismer valakit, aki már volt Mucsaröcsögén.

III., Vannak olyan betegségek, amelyek problémássá tehetnek

egy űrutat – az Ön számára vagy másoknak. Ezért kérjük pontosan válaszolja meg az alábbi kérdéseket!

- 1.) Kis termekben klausztrofóbia lesz úrrá Önön? Ilyenkor Ön minden áron megpróbál az ajtó vagy az ablakok kinyitásával kijutni a szobából?
- 2.) Önnek szájszaga van? Ne!án nem bírja a húgyhólyagja a megterhelést? Esetleg bélgondjai vannak, és emiatt állandóan szellentenie kell?
- 3.) Ön nem tud olyan dolgok nélkül élni, amelyek egy űrhajóban beszerezhetetlenek, mint például Big Mac vagy egy jó horror-videó?
- 4.) Amikor Ön belenéz a Teliholdba, farkasemberré változik?
- 5.) Önnek van tériszonya? Ilyenkor ösztönösen rángani, vigyorogni vagy sikoltozni kezd?
- 6.) Az úrruha (vagy egy részének) levétele a világűrben halálos. Ön exhibicionista?

IV., Amennyiben Önt választjuk, két kívánságát teljesítjük. Kérjük nevezze meg ezeket!

- 1.) Nemdohányzó fürke.
- 2.) Ablak melletti hely.
- 3.) Állóhely.
- 4.) Bársonyszék.
- 5.) WC-ülőke.
- 6.) Vegetáriánus ellátás.
- 7.) Müzli és hasonlók.
- 8.) További okádék-zacsok kizárólag személyes használatra.
- 9.) További stewardess-ek, kizárólag személyes használatra.
- 10.) Pilótaként Luke Skywalker.

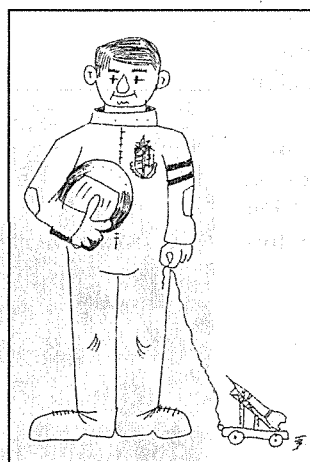
V., Tudományos előfeltételek:

Milyen céllal helyeznek a világűrbe műholdakat? (Több

válasz lehetséges)

- 1.) Hogy élesebb legyen a kép, amikor Jockey Ewing az orrát túrja.
- 2.) Kölcsönös kikémlelése a kéműholdakra ráállított kéműholdaknak.
- 3.) Hogy valami érdekeset is lehessen az égen látni. Elvégre százmillió csillag egy idő után kezd unalmassá válni.
- 4.) Az adófizetők pénzének elkótyavetyéléseért.

A világűrben egy fekete lyukba kerül. Mit tesz Ön ebben a helyzetben?

Illusztráció: Telek Béla

- 1.) Kicsérélem az izzót vagy a biztosítékot, és felkapcsolom a villanyt.
- 2.) Elkezdek táncolni, mert ez csak egy diszkrét lehet.
- 3.) A macimnak egy nagy pusztít adok, és mindketten elalszunk.
- 4.) Most ez mi tulajdonképpen? Kérdőív, vagy pornókiadvány?

A következők közül melyik nem csillagkép?

- 1.) Nagymedve.
- 2.) Hattyú.
- 3.) Lantos.
- 4.) Bika.
- 5.) Rózsaszín plüsslefánt, nagy citromsárga fülekkel.

Ki mondta ezt a híres mondatot? „Ez számomra csak egy kis lépés, de az emberiség számára

ez egy óriási lépés.”

- 1.) Torgyán József, aki titokban vissza akart vonulni, de mégsem tette.
- 2.) Pamela Anderson, amikor először vette le a melltartóját kamera előtt.
- 3.) Szandi, amikor először lépett be a szolfézsórára.
- 4.) Sztálin, amikor átvette a hatalmat.
- 5.) Prince, minden egyes tánclépésekor.

Égészítse ki a következő sorozatot:

10-9-8-7-6-_-_-_-2-1-START

VI., Összefüggések ismertetése. Írjon egy rövid fogalmazást a következő témákról:

- 1.) Kopernikusz a XVI. században felfedezte, hogy a Föld a saját tengelye körül forog. Vezesse le ebből, hogy hogyan keletkezett a Drum and Bass, és nevezzen meg néhány fontosabb évszámot.
- 2.) A fény 299753,2 km/h-val terjed. Írja meg, hogy miért nem lenne értelme egy Turbo Porschera – amelyik ezt a sebességet képes lenne elérni – ködfényszórót szerelni.
- 3.) A Nap naprendszerünk központi égitestje: átmérője 696000 km, és magjában mintegy 15 millió fok Celsius van. Ezekből az adatokból dolgozza ki, hogy hogyan párolognak el annak az embernek az agysejtjei, aki az egész nyári szünet alatt Rimini strandjain sütteti magát.
- 4.) Már Sir Isaac Newton felismerte, hogy a világegyetemben minden test vonzza egymást. Indokolja meg azt a tudományos jelenséget, hogy egy tömegverekedésnél vagy a pogónál ez miért van fordítva.

kOrál gYőző

SzappanO/A

A kiszimbábotok

A következő rész
tartalmából:

Tamara meggyónja *Juan de la Cruz*-nak, hogy a kiszimbábotok *Fernandez Negrete* valójában nem *Samantha* kereszthúgának a volt szobatársa, hanem az anyja. *Raíza* minden igyekezete ellenére megtanul spanyolul és elutazik a *Fidzsi-szigetekre*, hogy meglelje rég nem látott kuzinját, *Luis Alberto Juan Victor Manuel Arnaldo de la Cruz Aranguren* bemutatkozik *Celestének*, mire az elalszik. A történetet tovább bonyolítja a folyton előkerülő kiszimbábotok, aminek jelentésére a sorozat végén sem derül fény. *Cezar* és *Szelika* összetalálkoznak egy bál-

navadászaton és elhatározzák, hogy indulnak a *Párizs-Dakar* ralín. *Ricardo, Eduarda, Franco* és *Baptiste* megalakítják a *Take That*-et, álneveken. *Sheila* bevallja *Bobnak*, hogy még nem terhes, de a jövő héten már az lesz. *Arturót* megoperálják, mert kiszimbábotok *Valdemar*-t és mivel a gyöngysort baleset éri semmiképpen sem *Ridge, Marcelo* összebeszél *Leandroval*, akiben kétségek támadnak a sztratoszféra egyenletlenségére vonatkozó axiómáiról. Továbbra is félő azonban, hogy kiderül a turpisság. De nem fog. Viszont *Juan* megtalálja apját a nappaliban, akit születése óta nem látott – pizsamában.

Győző

Aranyköpések

B. Tamás: – Azon a bulin itt volt András és Peti.

B. Mónika: – Egyikük már férjhez ment...

B. Gábor: – Nem akarok a seggemből szájját csinálni...

V. Melesi: – Az anyukámat is elvittem a brazil filmhétre.

R. Erzsébet: – Miért, tud brazilul?

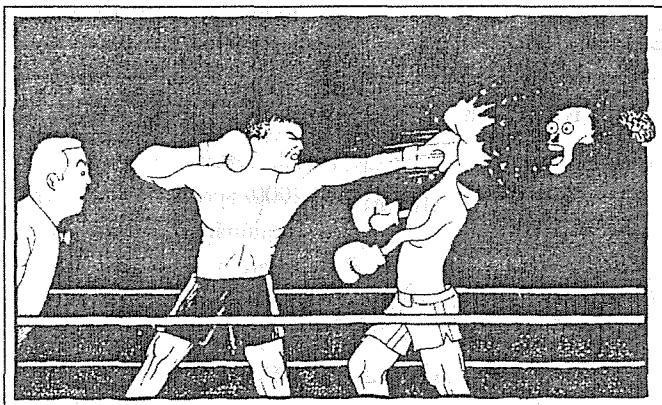
V. Attila: – Megnézem ott van-e a pultnál *Rákóczi* néni.

K. Krisztián: – Itt sincs a fiú budiban véccé?

G. Valentin: – A stúdió nem vonalzóznak való,
– A sirály egy hal?

Anoním: – Én nem szeretem az uborkát és nagyon örülök, hogy nem szeretem, mert ha szeretném megenném, pedig nem szeretem.

Nem ciki, ha traktorral mész diszkóba, csak ha elfelejted lekapcsolni az ekét!

A szex még jobb

Három nyugdíjas ül egy kávéházban, egy csésze kávé mellett. December közepe van. Nézik, hogy odakint nagy pelyhekben hull a hó, az emberek csomagokkal megpakolva jönnek-mennek. Megszólal az első:

– Mégis csak jó dolog a karácsony.

– Az lehet, de a szex még jobb.

– Igen, de karácsony többször van.

Csak a hörcsög

Kopogtatnak az ajtón. Az ember kinyitja, körül-néz, de nem lát senkit. Lepillant, és meglátja a Halált, a maga 15 cm-es életnagyságában. Rendesen csuklyával, kaszával, de csak 15 cm magas. Lepereg előtte az egész élete és már éppen kezdene alkudozni az életéért, amikor a Halál megszólal:

– Nyugi, csak a hörsögért jöttem!

Közértben

Bemegy a vak a közértbe. Felemeli a botját olyan derékmagasságig és körülfordul, leverve egy fél polcnyi árut. Aztán arrébb megy, ott is lever ezt-azt. Amikor már a harmadik polcot üríti le, odamegy hozzá az eladó.

– Segíthetek? Mit szeretne vásárolni?

– Semmit, köszönöm, csak körülnéztem.

Találós kérdések

– Kik vannak a templomban?

– A hitszegők.

☹☹☹

– Miért van telefirkálva a rendőrök teste matematikai műveletekkel?

– Mert csak egymásra számíthatnak.

☹☹☹

– Miért szedi szét a rendor a táblákat az utcán?

– Mert a reklámban hallotta, hogy mindegyik táblában egy jó pohár tej van.

Locsolóversek

Piros tojás, fehér nyuszi, ez mind csak maszlag!

Gyere kislány, meglocsolak, oszi utána meglátjuk.

☺☺☺

Falu szélén nagy a fű.

Beletört a kasza!

Locsoljon meg téged

Apád bűdös... kölnije!

☺☺☺

Én verset nem tudok, azt mondjanak a kicsik.

Én csak azért jöttem, hogy igyak egy kicsit!

Kézilabda

Mérlegen az Alurad JTKF DSE őszi szereplése

Gólok,
hétméteresek,
kiállítások:

A tizenhárom őszi mérkőzésen csapatunk összesen 309 gólt lőtt és 303-at kapott.

Hat győzelem (ebből kettő idegenben), két döntetlen (otthon és idegenben egyaránt egy) mellett öt vereséget (melyből kettő hazai) könyvelhettek el lányaink. A tizennégy csapatos mezőnyben 14 ponttal a nyolcadik helyen állnak a tavaszi rajtot megelőzően.

Az őszi szezon során 72 büntetéből 53 találatot szereztek játékosaink, ez 73,5%-os aránynak felel meg.

Összesen 90 percet töltöttek a büntetőpadon, ami összehasonlítva az előző évi 120 perccel egyáltalán nem tűnik soknak.

Egyetemi-főiskolai kézilabda-mérkőzés a nyolc közé jutásért

Klasszis-
különbséggel

BGYTF (Nyíregyháza) – JTKF DSE 17:34 (7-17)

Nyíregyháza, 2000. március 20.

Hubai - Csüllög 3, Fekete 7, Viczián 6, Péntes 8, Nagy 7, Szenczy 3.

Egy pillanatig sem lehetett kérdéses a továbbjutás, csapatunk tetszés szerint löve a gólokat, viszávágo nélkül jutott a legjobb nyolc közé, ahol valószínűleg az egri tanárképző főiskola csapata vár lányainkra.

Andrási György: Sajnos ez a mérkőzés még edzőmeccsnek sem felelt meg.

Kovács Krisztián

A házi góllövőlista végeredménye
(1999/2000 őszi)

Név	Pályára lépések	Dobott gólok	Meccsenkénti átlag
Bús Linda	2	1	0,5
Farkas Szilvia	13	69	5,3
Fekete Evelin	13	52	4
Kókai Gáborné	13	53	4,07
Nagy Zsuzsanna	11	17	1,54
Péntes Ibolya	13	33	2,54
Turcsányiné Pesti Edit	10	14	1,4
Viczián Paula	12	69	5,75
Hang Györgyi	12	1	0,08
Pályára lépett még:			
Breckska Bernadett	2		
Horváth Anita	2		
Hubai Judit (kapus)	3		
Krisztóf Krisztina	1		
Rédei Klára	2		
Zsibók Gyöngyi (kapus)	12		

Még nem közölt mérkőzések
eredményei:

4. forduló: Alurad JTKF DSE – Szeged 26:18 (idegenben) 9. forduló: Alurad JTKF DSE – Hajdúnánás 30:25 (o)

5. forduló: Alurad JTKF DSE – Delfin KC (Kecskemét) 21:15 (otthon) 10. forduló: Alurad JTKF DSE – Gyula 20:20 (i)

6. forduló: Alurad JTKF DSE – Martfű 19:21 (i) 11. forduló: Alurad JTKF DSE – Miskolc 26:24 (o)

7. forduló: Alurad JTKF DSE – Kiskunhalas 18:26 (o) 12. forduló: Alurad JTKF DSE – Bócs 23:24 (i)

8. forduló: Alurad JTKF DSE – Kiskőrös 21:26 (i) 13. forduló: Alurad JTKF DSE – Glas 29:24 (o)

Tavaszi
mérkőzések

18. forduló

2000. április 1. 15.00 óra

Delfin KC – Jászberényi TKF DSE

19. forduló

2000. április 8. 10.00 óra

Jászberényi TKF DSE – Martfű VSE

20. forduló

2000. április 14. 18.30 óra

Kiskunhalas NKSE – Jászberényi TKF DSE

21. forduló

2000. április 21. 18.00 óra

Jászberényi TKF – Kiskőrös KC

22. forduló

2000. április 29. 16.00 óra

Hajdúnánás Promt 23 SC – Jászberényi TKF DSE

23. forduló

2000. május 5. 18.30 óra

Jászberényi TKF DSE – Gyulai SE

24. forduló

2000. május 10. 17.30 óra

Miskolci Honvéd Humán SE – Jászberényi TKF DSE

25. forduló

2000. május 19. 18.30 óra

Jászberényi TKF DSE – Bócsi KSC

26. forduló

2000. május 27. 16.00 óra

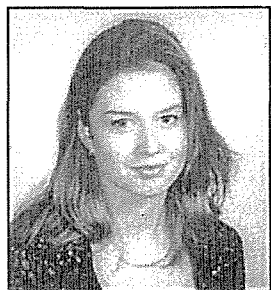
Glas SVSE – Jászberényi TKF DSE

Interjú Nagy Zsuzsannával

„Sportcentrikus családban nőttem fel”

A főiskola kézilabdázóit bemutató sorozatunkban ezúttal Nagy Zsuzsannát, a csapat balszélsőjét szólaltattuk meg. Az igazi sportcsaládból származó játékos egy hosszú, súlyos sérülésből felépülve mára szinte kihagyhatatlanná vált a csapatból.

Zszs: – A pályán több szerepkörben (szélső, emberfogó...) is láthattunk.

Melyik a kedvenc posztod?

N.Zs.: – Általában szélső vagyok támadásban, de korábban Abonyban irányító is voltam. Mindkét posztot szeretem. Védekezésben időnként emberfogót játszom, de az az igazság, ezt nem nagyon kedvelem.

Zszs: – Gondolom, a kézilabda meghatározza a mindennapjaidat. Mennyit edzel?

N.Zs.: – Mindennap este 6-tól fél 8-ig van edzés. Régebben ezen kívül még

futottam és súlyoztam is.

Zszs: – Van-e valami étkezési sajátosságod, például diéta?

N.Zs.: – Nincs, én az étkezésre különösebben nem figyelek, legfeljebb délután már nem eszek annyit az edzés miatt.

Zszs: – Érezted-e valaha, hogy a

Kedvenc...

ország: Görögország

város: Kecskemét

csapat: Fradi

Kézilabdázó: Kökény Bea, Éles József
hobbi: a sport (úszás, asztalitenisz, vagy bármi más)

sport miatt le kellett mondanod valamiről?

N.Zs.: – Nem, én sportcentrikus családban nőttem fel, és a sport kicsi koromtól végigkísérte az életemet. Sőt, ha nem kézilabdázhatnék, biztos valami más sportot űznék. Az, hogy ez lemondással jár, meg se fordul a fejemben. Azért szórakozni is szoktam néha. A csoportársaimmal szeretek a Rap Cafe-ban bulizni.

Zszs: – Hogyan éled meg ezt a fér-

fias, helyenként durva sportágat? Befolyásolja a tulajdonságaidat a magánéletben?

N.Zs.: – Egyáltalán nem. Teljesen külön tudom választani a kettőt. Én nem tudom átvenni a durvaságot. Van olyan, hogy tényleg ütnek-vágnak, de egy pillanatig se fordul meg a fejemben, hogy visszaadnám.

Zszs: – Egy-egy mérkőzés végeredménye hatással van a hangulatra?

N.Zs.: – Igen, például legutóbb a volt csapatommal, Abonnyal játszottunk. Jól ment a játék, nyertünk, és az egész hétvégém jó hangulatban telt. Érdekes, ha tőlünk jobb csapattól kapunk ki, az nem visel meg annyira.

Zszs: – Idén végzel a főiskolán. Mi lesz azután?

N.Zs.: – Már jelenleg is tanítok 5-6. osztályosoknak testnevelést, és a továbbiakban is elsősorban ezzel szeretnék foglalkozni, s talán edzősködni is fogok... Kézilabdázni pedig szívesen visszajárnék Jászberénybe, hisz Abony közel van, és szeretek is itt lenni.

Orbán József

Siklóernyőzés

Egy egészen más dimenzió

Sokunkat érdekelnek az extrém sportok. Vannak, akik már kipróbáltak néhányat és olyanok is, akik még csak játszanak a gondolattal. Nekik szeretném a választást megkönnyíteni.

Ezt a sportágat sokan összetévesztik az ejtőernyőzéssel. A lényeges különbség a két sportág között az, hogy míg a siklóernyőnél nyitott ernyővel egy hegyoldalról futunk bele a felszálló meleg levegőáramlatba, addig az ejtőernyősök egy repülőgépből ugranak ki, és utána nyitják az ernyőt. Ennek ellenére nem lehet azt mondani, hogy kevésbé veszélyes sportág, mert a Hármashatár-hegyről naponta viszik kórházba az

ernyősöket kisebb-nagyobb sérülésekkel. Mindennapos a kar-, illetve bokatorés. Ezen kívül apróbb kellemetlenségekre is fel kell készülnünk. Ilyen például, amikor a heveder elszínezi a bőrt (kék, lila foltok), aztán erős szélben pillanatok alatt egy fán felakadva találjuk magunkat, vagy a földön csúszva felszántjuk a hegyoldalt, ha rosszkor kap bele a szél az ernyőbe.

Ezeket a dolgokat azonnal elfelejtjük, ha sikerült a startunk és csak siklunk a termik (felszálló meleg levegő) segítségével. Ez egy egészen más dimenzió. Semmihez sem lehet hasonlítani. A szabadság érzése.

Ha valaki kedvet érez arra, hogy

kipróbálja, annak segítségképpen néhány információ:

Egy tanfolyam ára körülbelül ötvenezer forint. A tanfolyam ideje alatt biztosítják a felszerelést.

Telefonszámok, ahol jelentkezni lehet:

Tasi Gábor:

06-20-9713-981;

06-1-2165-249

Pálfi Béla Gábor:

06-20-9412-822;

06-1-3258-305

Solaris:

06-20-9225-399

Pocok

Taijiguan

Harmonikus, gördülékeny, tudatos élet

Ha az emberek hareművészetről hal-
lanak, a Kelet jut eszükbe. A
hareművészetek elsősorban Kínából és
Indiából indultak útnak. A harci tech-
nikák mellett és velük egységben, meditá-
ciós és energetizáló gyakorlatokat is
kifejlesztettek Keleten, melyeknek célja az
Univerzum energiájával való egyesülés,
hogy az egyéni lét összhangban és egység-
ben működjön a természet erőivel. Ez az
ősi kultúra évezredekken keresztül kutatta
a természet törvényszerűségeit és az
ember helyét a rendszerben. Ma a világ
kapui mindenütt kitérültek, így nyugati
társadalomnak is lehetősége nyílt belekös-
tolni a keleti tanokba.

Elterjedt a jóga, a különféle meditációs
programok, a *Chi kung* ugyanis a belső ener-
gia fejlesztését és irányítását célzó, vitalizáló
mozdulatsor, melyet a légzés irányításával,
tudati koncentrációval hajtának végre.
Elterjedtek a keleti gyógy módok, és rengeteg
művészeti stílus. Nyugaton mindezeket
szívesen gyakorolják az emberek – de
gyakran elfeledkezve valódi rendeltetésükről
– „nyugatis” célok érdekében. Nem lehet
igazi sikereket elérni a tanok gyökereinek

megértése és elfogadása nélkül. Vannak még
Keletnek fel nem tárt kincsei, melyek a meg-
nem értés miatt, vagy a titkolózás folytán
maradtak keleti specialitások.

Ilyen a *Taijiguan*, egy kínai, taoista eredetű
hareművészet, amely magában komplex
rendszert alkot. A taoista filozófiát, a való
életbe ültetheti át a gyakorló, harmonikussá,
gördülékennyé, tudatosabbá téve életét.
Mozgás közben egy szellemi és testi fel-
szabadulás jön létre, mely egyszerre gyó-
gyító hatással is rendelkezik. Kreatívabbak,
rugalmasabbak lehetünk az élet minden
területén. Felfedezhetjük saját, rejtett ener-
giarendszerünket, a világ több lesz, mint
amennyit eddig láttunk belőle, és a gyakorlás
folytán egyre tágul. A misztikum nem
létezik, csupán a tudatosság. Korlátok nem
léteznek, csupán befogadóképességünk kor-
látai. A korlátokat mi magunk emeljük,
tudatosan, vagy tudat alatt, mert így bizton-
ságban érezzük magunkat. Aki azonban
képes lesz egységben élni a világgal, annak
nem lesz szüksége rájuk.

A Taijiguan tanulni vágyók
Jászberényben is tanulhatnak, a Székely
Mihály Általános Iskolában hétfő és

csütörtök esténként. A csoport a *YMAA Hungary* tagja, mely közel 50 országgal
együtt a *YMAA-hoz (Yang's Martial Arts Association)* kapcsolódik, amit *Dr. Janz Ywing Ming* mester vezet. A tanulók vizsgát
tehetnek, szemmármukon, táborokon
vehetnek részt. Folyamatos szereplésre a

www.ymaa.com

bemutatók és versenyek adnak lehetőséget.

A Taijihoz különbözőképpen közelítenek
az emberek. Van, aki a gyógyulást várja tőle,
van, aki fiatalabbá, energikusabbá szeretne
válni, van, akit a hareművészetek oldala
vonz, másokat a mozdulatok szépsége,
könnyed áramlása, és vannak, akik a stresszt
akarják száműzni az életükből.

A Taijiban az a szép, hogy mindenkinek
azt a „választ” adja, amit keres. Szerintem a
Taiji mindazoknak ajánlott, akik foglalkoz-
nak önmaguk fejlődésével, hogy ezzel
környezetüket tehessék jóvá, és nem félnek a
változástól.

Bővebb információ az Interneten:
www.ymaa.com, vagy személyesen a
foglalkozásokon.

P.S.Z.

Egy új év kezdetén mindenki azon
gondolkodik, mit hoz ez a 365 (plusz a
szökőnap – A szerk.) nap számára. A
sportban sincs ez másképp. Különösen
gazdagnak ígérkezik a 2000-es év
sporteseményekben.

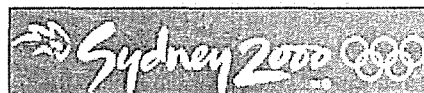
Alig fejeződött be az idei EB előtti
selejtező sorozat, hamarosan kezdetét
veszi az újabb két éves kemény
küzdelem a nemzeti válogatottak között,
hogy eldöntsék, kik is jutnak ki a 2002-es
VB-re. A magyar válogatott előtt is
nehéz időszak áll, lehetőségük van arra,
hogy bizonyítsanak. Fortuna
istenasszony sajnos nem állt mellettünk a
sorsoláskor, de bármi megtörténhet. Már
sokszor volt arra példa a sport-
történetében, hogy a papírforma fel-
borult.

Az év egyik leginkább várt eseménye a
holland-belga közös rendezésben sorra
kerülő labdarúgó Európa Bajnokság. A
június 10-én kezdődő három hetes konti-
nens bajnokság lázba hozza egész
Európát. Rengeteg kérdés merül fel a
szurkolókban. Németország képes-e arra,
hogy megismétlje négy évvel ezelőtti
eredményét? Anglia vissza tud-e vágni

a németeknek a korábbi fiaskóért? Erre
nagy lehetőségük van, hisz egy csoportba
sorolták őket, azt hiszem ismét nagy
küzdelem tanúi lehetünk. Mire jutnak a
száz százalékos eredménnyel továbbju-
tott csehek, akik négy éve ezüstérmesek

Mit hoz 2000?

voltak? Megismétlik-e két évvel ezelőtti
ragyogó játékukat a franciák? Sajnos a

jövőbe nem láthatunk, e kérdések
megválaszolására még várni kell pár
hónapot, július 2-án kiderül, mely
csapat foglalhatja el Európa trónját.

A kontinens bajnokság befejeztével
sem maradnak sokáig jelentős sporte-
semény nélkül. Szeptember közepén
ugyanis kezdetét veszi az olimpia.
Ezúttal Sydneyben mérik össze tudá-
sukat a világ legjobb sportolói. A 2000-
es év már teljesen az olimpia jegyében
telik, a szakemberek és a szurkolók azt
latolgatják, ki is az esélyes a különböző
versenyszámokban. Mi, magyarok sem
panaszkodhatunk, hisz miénk a világ
legjobb vízilabdá válogatottja, van egy
Kovács Ágink, egy *Csollány Szilveszterünk*,
vannak kiváló
öttszázóink, vívóink, ökölvívóink és
kézilabdázóink. Minden olimpián szület-
nek új csillagok, reméljük az idei év is
sok kellemes meglepetéssel fog szolgálni
a sport rajongóinak. Eddig csak a jelen-
tősebb eseményeket emeltem ki, ezeken
kívül még rengeteg sportrendezvényre
kerül sor. A sportbarátok tehát az idei
évben sem maradnak izgalmak nélkül.

A.K.

Meghúzzák a nadrágszíjat

Egy majdani teremfoci-bajnokság előszele (?)

A téle általában jellemző hideg, zord időjárás láttán, fedett helyre kényszerítette a futball-labda szerelmeseit.

Igaz ez intézményünk hallgatóira is. Novembertől március közepéig hétfő és csütörtök délutánként a főiskola kisméretű tornatermében gyülekeztek labdakergető fiaink.

Eleinte hatan-heten voltak, amely létszám éppen alkalmas volt arra, hogy két csapatot alkotva, három-három fővel – esetenként cserelhetőséggel – vívjanak jó hangulatú csatákat a linóleumon.

Később a rendszeressé vált foci mind népszerűbbé vált, olyannyira, hogy nem egyszer tizenhat, tizenhét rövidgatyára vetkezett ifjú várta a csapatba sorolást. Ekkora létszám esetén öt együttes alakult, és körmérkőzéses rendszerben, öt perces mérkőzéseken küzdöttek a játékosok a pontokért, gólokért. Valódi örömfocit jelentett egy-egy hétfő, vagy csütörtök délután, még akkor is, hogyha alkalomadtán – egyik-másik főiskolás invitálásának „hála” – olyanok is beálltak focizni, akik nem a hallgatótársadalom tagjai (ez csak akkor idézett elő keserű szájízt, amikor sokan voltunk, és így a külsősök fősulisok elől vették el a játékidőt).

A csapatok nagyjából hasonló erősségűre lettek alakítva, ennek köszönhetően izgalmas, az utolsó másodpercekig kétséges kimenetelű összecsapások zajlottak. Persze voltak csapatok, akik egy-két kapott gól után már feladták az egyenlítés lehetőségét, és ez kihatott a spontán rendezésű tornán való helytállásukra.

A téli teremfoci időszakból kitavaszodva újra felmerül bennem a kérdés: miért nem lehet megszervezni egy komoly, minimum hat-, de akár nyolccsapatos teremfoci-bajnokságot, melynek fordulói, eredményei, tabellái, góllövőlistái hétről hétre izgalomban tartanák a résztvevőket és az érdeklődőket (akik ezen a télen is megjelentek olykor)? Erre két évvel ezelőtt még nem volt lehetőség, mert jóval kevesebb fiú járt a főiskolára, ám manapság egy ilyen pontvadászat lebonyolításához minden feltétel adott (sok fiú).

A focinál (le)ragadva eszembe jutott még egy gondolat. A labdarúgás még mindig nagyon sok főiskolást megmozgat, úgy nézött, mint tevékeny résztvevőt. Egy-egy torna jó szórakozást nyújt valamennyi résztvevőjének. A labdarúgás sport, a sport egészség, ha pusztán már annyi haszna van, hogy művelője a meccsek ideje alatt nem valamelyik kocsmasztalon könyököl, már

megérte...

Kár lenne tehát az elmúlt két-három esztendőben jól működő rendszer alapköveit elmozdítani azzal, hogy a *Hallgatói Önkormányzat* meghúzza a nadrágszíjat a futballozók derekán. Azt hiszem, nem ezen kellene spórolni, bár tisztában vagyok vele, hogy valóságos bűvészműtatvány a HÖK

részéről a rendelkezésre álló pénzüsszegekből úgy gazdálkodni, hogy abból mindenre jusson (maradnia nem kell).

Bízom benne, hogy idén lesz *Főiskolai Napok* „Négyes labdarúgó-torna”, mint ahogy az elmúlt két évben is volt.

(bt.)

Mini eredmények

A történeti hűség kedvéért álljon itt a legutóbbi két, hirtelenjében megrendezett minifoci-bajnokságok végeredményei:

2000. március 13.:

I-es csapat tagjai: Kovács A., Pinto R., Csató P., Erdélyi G. (három mérkőzés után „átigazolt” a *III. csapatba*);

II-es csapat tagjai: Bfró L., Balogh I., Hajdu Sz.;

III-as csapat tagjai: Gyarmati Z., Mondy P., David (franciaországi), Erdélyi G. (a negyedik fordulótól);

IV-es csapat tagjai: Holló G., Kovács K., Benkő T.

A bajnokság végeredménye:

1., IV-es csapat	6	3	3	0	15-6	12 pont
2., I-es csapat	6	3	1	2	10-9	10
3., II-es csapat	6	1	2	3	6-7	5
4., III-as csapat	6	1	2	3	4-13	5

A góllövőlista végeredménye:

9 gólos: Benkő T.

6 gólos: Bfró L.

4 gólos: Kovács A., Kovács K.

3 gólos: Csató P.

2 gólos: Pinto R., Gyarmati Z., Holló G.

1 gólos: David.

Öngólos:

Hajdu Sz., Csató P.

2000. március 20.:

I-es csapat tagjai: Polgár D., Hajdu Sz., Balogh I., Egri Z.;

II-es csapat tagjai: Gyarmati Z., Somogyi, David (franciaországi);

III-as csapat tagjai: Holló G., Kerékgyártó T., Benkő T.;

IV-es csapat tagjai: Pinto R., Kovács A., Csató P.;

V-ös csapat tagjai: Erdélyi G., Zsolt, Holczman Zs., Kérészi T.

A bajnokság végeredménye:

1., III-as csapat	4	2	2	0	9-3	8 pont
2., IV-es csapat	4	2	1	1	5-3	7
3., I-es csapat	4	2	1	1	3-3	7
4., V-ös csapat	4	1	2	1	7-6	5
5., II-es csapat	4	0	0	4	1-10	0

A góllövőlista végeredménye:

6 gólos: Kérészi T.

5 gólos: Benkő T.

4 gólos: Csató P.

2 gólos: Kerékgyártó T., Holló G., Balogh I.

1 gólos: Polgár D., Holczman Zs., Pinto R., Somogyi.

Kicsiknek és nagyoknak egyaránt

KOS (III. 21. – IV. 20.)

A bolygók arra figyelmeztetik, hogy legyen kicsit türelmesebb, nem szabad mindent azonnal mellre szívní! (Főleg nem az első cigaretta!) Ha nem úgy sikerült a félév, ahogy azt eltervezte, ne szomorkodjon! Jön még az a teherautó, de nemcsak kutyára! Ahogy közeledik a tavasz, lelkében úgy ébred a szerelem. A nagy érzések szinte minden Kost hatalmukba kerítenek. Azonban ne nagyon élje bele magát a közelgő érzelmi áradatba: nem mindenki arra vágyik, amire Ön is! Mi is az pontosan?

Szerencseszám: 12.

Illusztráció: Telek Béla

BIKA (IV. 21. – V. 20.)

A munkában, a tanulásban eddig is megtalálta az örömet (ha van ilyen), ezután is így lesz. Hiszen a 2000. év a lehetőségek tárháza lesz az Ön számára! Az esélyei tehát kitűnőek, de élni is kell a lehetőségekkel, ki kell őket használni! (Vigyázzon, nehogy Önnel tegyék mindezt!) Vannak tervei a jövőre nézve, de ereje is lesz hozzá? Az elmúlt hónapokban kicsit elhanyagolta magát. Itt a tavasz, a friss levegőtől új erőre kaphat, de nem a négy fal között! Talán új kapcsolatok is születnek, de a legtöbb inkább „játék” lesz, mint szerelem. Pedig Ön már nagyon vágyik egy igazi társra!

Szerencseszó: telefon.

IKREK (V. 21. – VI. 21.)

A Kinizsi, a Rákóczi és a többi „nagy híresség” örül, hogy újra megtisztelti őket jelenlétével! A vizsgaidőszaki fáradtságot végülis valahol ki kell pihenni. Nem igaz? Ha az élet igazságtalanságain rágódik állandóan, nem fog egyről a kettőre jutni. Márpedig most is csak a tanár jóindulatán múlott az a „jegygör-

bülés”! Ön mindig túl sok mindent (és mindenkit) szeretne egyszerre, pedig sosincs egyedül! Ebből előbb-utóbb baj lesz (és bigámia)! A hét elején átmeneti feszült napok szegik kedvét, de utána ismét boldog napokra ébredhet magánéletében.

Szerencsenév: Izidor.

RÁK (VI. 22. – VII. 22.)

Az elmúlt hetek, hónapok sziszifuszi munkájának most érik be a gyümölcse. Elég későn, nem gondolja? Bár, amit Jancsika megtanult, azt remélhetőleg János sem felejtí. S talán jó hasznát veheti a következő, ideget nem kímélő időszakban is! Az ismerősök, barátok kissé eltávolodtak Öntől ebben a hónapban, de ez csak a tavaszi bezsongásnak tudható be. Na és egy kis irigységnek is! Élete értelme mostanában egyre furcsábban viselkedik (persze azért nem fogható minden a tavaszra!). Legyen óvatos és alaposabban dolgozza ki terveit!

Szerencseszín: narancssárga.

OROSZLÁN (VII. 23. – VIII. 23.)

A hónap végén annyi lesz a teendője, hogy azt se tudja majd, mihez kapjon (a jegyzetekhez biztos nem fog!). A legrosszabb megoldás az lesz, ha mindenbe belekap, mert akkor semminek nem jut a végére. (Pedig milyen jó is a csúson lenni!) Talán az lenne a legjobb, ha fontossági sorrendet készítené és tartaná is hozzá magát! De ne úgy, mint a szilveszteri ígéretekhez! A szerelem, a szeretet az utóbbi időben egy kicsit távol álltak Öntől. Most azonban megtapasztalhatja, milyen az, ha a szíve diktál! Oroszlán, vagy orosz lány, csak magán múlik!

Szerencsebetűk: A, L.

SZŰZ (VIII. 24. – IX. 23.)

Bár a tavasz nem az Ön évszaka, mégis nagyon jól érzi magát a bőrében. Persze nem is csoda, ennyi szeretettől és örömtől – amit márciusban kap – bárki jól érezné magát! Csak azok a piszkos anyagiak ne lennének! A februárt erősen jellemző szűkölködést március közepétől fokozatosan felváltja egy stabil anyagi jólét. (Persze manapság már mire elég az ösztöndíj?) A Neptun vonzásának hatására sok új ismerőse, talán barátja is lesz. Hallgasson mindig az érzéseire, és akkor jó úton jár (a közeli Terefele felé az „újonccokkal”)! Alighanem

hamarosan nagy próbát kell kiállnia, legyen előrelátó!

Szerencsenév: Ábrahám.

MÉRLEG (IX. 24. – X. 23.)

Egényiségéből sugárzik az optimizmus. Ezzel könnyen magával ragadhatja szűkebb környezetét, de a lelkesedés sajnos hamar alábbhagy. Ez persze nem az Ön hibája, de irigyeinek egy újabb jó oka lesz a támadásra. Megjegyzésével vigyázzon, kár lenne szépen bontakozó karrierjét megdöntölni kijelentésekkel tönkretenni! Ismeri a mondást: Ne szólj szám, nem fáj fejem! Év végére azonban felejtse el ezt az igazságot, mert ha a tételkedésre nem felel, könnyen megütheti a bokáját és még a feje is fájhat! Mostanában nagyon elhanyagolta partnerét. Talán egy-ek közös program (tanulás, mozi, stb.) mindent helyrehozhat.

Szerencseszín: piros.

SKORPIÓ (X. 24. – XI. 22.)

Ön semmit sem változott! Gondolkodás nélkül képes belevágni kockázatos dolgokba (nem tanul a hibáiból), aztán csodálkozik, ha bajba (s lassan az iskolán kívülre) kerül! Kicsit paprikás most Ön körül a levegő. Az esélyei a hónap második felében jobbak lesznek (a jó idő sok mindent megoldhat). Az igazi vágyai azonban csak hónapok múlva teljesülnek, legyen türelmes és megkapja a „rózsáját”! Ámör kegyeibe fogadta, de ha túl nagy jelentőséget tulajdonít mások véleményének, előbb-utóbb azon kapja magát, hogy tönkremegy a boldogsága. Valaki nagyon érdekli Önt!

Szerencseszám: 62.

NYILAS (XI. 23. – XII. 21.)

Mint tapasztalhatja is, nem mindig Önnel kedvez a lapjárás (még a Vasutasban sem). Azért még nem kell haragudnia Fortunára, nem hagyta el, csak a következő két hétben „pihen”! Irányítani ugyan nem lehet az eseményeket, de nem érdemes túlságosan komolyan venni mindent. Azonban ha a jövőjéről van szó, próbálja higgadtan megoldani a problémákat és mérlegelni a lehetőségeket. S addig nyújtózkodjon csupán, ameddig a takarója ér, az álmok kora Ön számára véget ért! Ha nem vigyáz, hirtelen Önre szakadhat a magány. Egyedül nagyon nehéz, de olykor jól tesz az egyedüllét.

Szerencseétel: palacsinta.

BAK (XII. 22. – I. 20.)

Nagyon bántja valami, de egyelőre nem látja a megoldás lehetőségét. Ha elég kitartó, rövidesen kellemes (húsvéti ünnepekben) meglepetésekben lehet része. Ugye milyen megnyugtató érzés, hogy olyan sok jó barátja van, akik a bajban (a kör fizetésénél) is Ön mellett állnak. Néha viszont kissé már terhesnek érzi az együttérzést, száraz torkukat. Április 9. körül igazán jók lesznek a kilátásai, különösen a párkapcsolat terén. Önt nagyon szeretik, de ezt meg is érdemli! Ha továbbra is elég időt szán a problémák megoldására, akkor könnyen előremozdíthatja anyagi boldogulását.

Szerencseital: vodka.

VÍZÖNTŐ (I. 21. – II. 19.)

Úgy érzi, most túlságosan sok jóval halmozza el az élet. Tartalékoljon belőle későbbre! Sajnos be kell látnia, hogy nem tehet jót mindenkivel, s akit esetleg kihagy, megsértődhet. (Az előadás nem kötelező, de hasznos lehet – mondja el nekik!) Ha elfogad egy jótanácsot, akkor bizonyos elveket fel kellene adnia, mert ha nem is tudatosul Önben, de sok mindenben akadályozhatják! Ami pedig az élet-felfogását illeti, ideje lenne már, hogy megkomolyodjon! Nem ártana, ha rózsaszínű szemüvegét egy időre elrejtene! Az év ugyan jobban indult, mint azt remélte, de azért legyen óvatos és tartalékoljon!

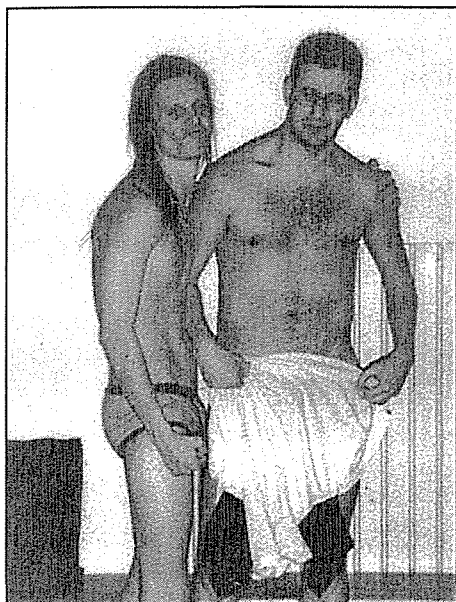
Szerencseszó: vászon.

HALAK (II. 20. – III. 20.)

Már nagyon jól megtanulta, hogy egyedül sokra viheti, de ha társakkal együtt dolgozik, még nagyobbak az esélyei. Azonban nem árt, ha utánanézik a dolgoknak, ugyanis ha tájékozatlanul cselekszik, könnyen hibát követ el. S ami a legfőbb, ne keresse állandóan a hibákat, mert rájöhet, hogy Önben több a kivetnivaló, mint másokban. (Ezt a jegyek is igazolják!) Most kiábrándult egy kicsit valakiből, de ne esztügedjen, hamarosan minden rendeződik. A következő időszakban sokan irányítani próbálják, ez csak a gyengeségének az oka. Azonban néha Önnel is jól tesz, ha nem Ön diktál.

Szerencsebetűk: T, V.

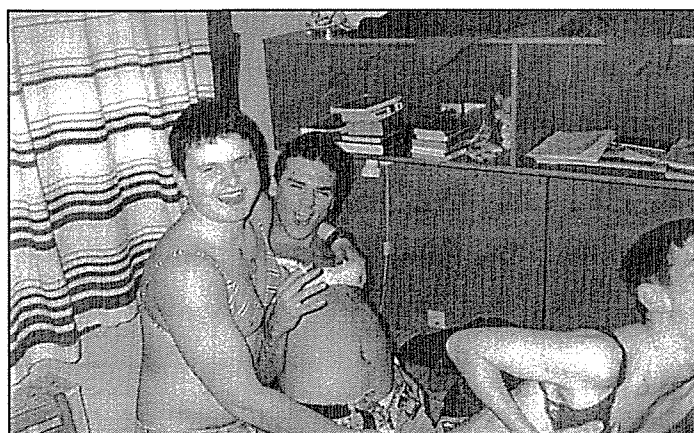
Válogatás főiskolások fényképalbumaiból...

*Dávid és Góliát
a férfi öltözőben*

Épkézlábas

Fiús lányok a kollégiumban

Légy a kedvesem!

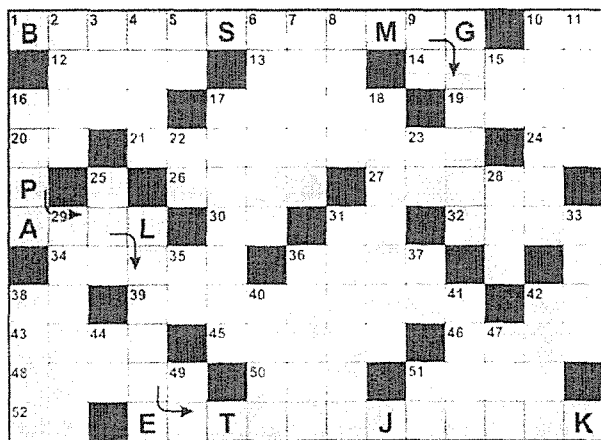
Katona-nóta

A fotókat készítette:

Farkas Edit, Simon Viktória,
Pocok és BT

Rovatunk továbbra is várja
a főiskolások fényképeit!

Rejtvény

A kismama sorban áll a mozi pénztár előtt, karján a fiaskája, aki egy fél kiflit majszol. Amikor odaérnek a rácsos ablakhoz, a gyerek gyakorlott mozdulattal nyújtja be a kifli darabot a pénztárosnak. Az méltatlankodva csóválja a fejét, mire megszólal az anyuka:

– Vízszintes 1., függőleges 16.

☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺

VÍZSZINTES: 1. A vice csattanójának első része. 10. Tiltószó. 12. Gyermeket hoz a világra. 13. Erzsébet egyik beceneve. 14. Szarvával lők. 16. Lét. 17. A

Duna romániai mellékfolyója (KARAS). 19. Pénzdarab. 20. A polónium vegyjele. 21. Hivatali segédeszköz, kellék. 24. Római katolikus, rövid. 26. Villanyvezetékben kering. 27. Annak orrához. 30. Belső vita! 31. A rubídium vegyjele. 32. Ön, kegyed. 34. Bolt. 36. Labdát társához gurít. 38. Hegyes cipésszerszám. 39. Érdeket fontosabb szempont kedvéért háttérbe szorít. 42. Középen leér! 43. Iparkodik. 45. Találka, bizalmasan. 46. Elmondja bűnét. 48. Rossz minőségű, pocsek. 50. ... quod agis; figyelj arra, amit csinálsz! (AGE). 51. Láptalaj felső rétege. 52. Zárthelyi, rövid.

FÜGGŐLEGES: 2. Norvégia fővárosa. 3. Csehország egyik sportjele. 4. Sütemény, a gyerekek szavával. 5. Talmi, hamis. 6. Tragikus sorsú egyiptomi államfő (Mohamed Anvar). 7. Izzó- márká. 8. Indonéz sziget Szumátrától nyugatra. 9. Elöl páratlan betűi. 10. A közelmúltban. 11. Benedek ... meseíró. 15. A laurencium vegyjele. 16. A vice csattanójának második, befejező része. 17. Az MTK egykori labdarúgója (Lajos). 18. Balatoni üdülőhely. 22. A hátára. 23. Közelre mutató szócska. 25. Zötyköl. 28. Kerti házikó. 29. Sváje legnépesebb városa. 31. Pincéértől ételt, italt kér. 33. Kardpenge anyaga. 35. Innen máshová. 36. Trapézon hintázó. 37. Azonban. 38. Kerti talajt forgat, népies szóval. 40. A Rába (és Győr) német neve. 41. Ukrán város (az egykori Lemberg) orosz neve. 42. Megeléged. 44. Az einsteinium vegyjele. 47. Atmosphere-Uberdruck; (üzemi) túlnyomás, rövid. 49. Az argon vegyjele. 51. Költemény kezdete!

A Főiskolai Napok programjából

2000. április 3. Hétfő

14.30 Hardy Mihály előadása a főiskola dísztermében.

16.00 Foci, röplabda, kosárlabda a főiskola tornateremben.

20.00 Férfi szépségverseny, Deep Fried, Logaritmus.

2000. április 4. Kedd

15.30 Játsszóház.

16.00 Csocsóbajnokság.

17.00 Üvegfestés a kollégiumban.

17.00 Biliárd bajnokság a Königinben.

19.00 Táncház a kollégiumban.

2000. április 5. Szerda

21.00 Dobshow, Heaven Street Seven, Eszterlövészek a Víz utcában.

Közben 23.30-kor Tombola.

A szervezők a műsorváltoztatás jogát fenntartják.

Hallgatói Önkormányzat Elnökségi tagok:

Fercsik Margit elnök
Plósz Enikő alelnök
Polgár Dániel
külsügyi referens
Nagy Katalin
gazdasági ügyintéző
Husznay Miklós
kultúr referens
Erdélyi Gábor
kultúr referens
Madarász Anett
Diákjóléti Bizottság
elnöke
Fazekas Ildikó
Kollégiumi Bizottság
titkára

A HÖK fogadóórái:

hétfő: 16:00 - 17:00
kedd: 15:00 - 16:00

Diákjóléti Bizottság fogadóórái:

hétfő: Sztanyó Katalin
17:00 - 18:00
kedd: Madarász Anett
14:00 - 18:00
szerda: Famosi
Andrea 17:00 - 18:00

Eseti segélyek leadási határideje:

április 9. 20:30-ig
(vasárnap)
május 7. 20:30-ig
(vasárnap)

A pályázatokat DJB fogadóórában a HÖK irodában (kollégium, 127-es terem), vagy Famosi Andreánál (411-es szoba), Madarász Anettnél (221-es szoba), Sztanyó Katalinnál adhatjátok le.

**Gyakorlati támogatás
leadási határideje:**
április 30. 20:30-ig
(vasárnap)

A csoportvezetők pályázhatják meg a csoport nevében, a pályázatokat a gyakorlatvezetővel alá kell írni.

Beszélgessünk a beszédről!

2000. április 5-én 13 órai
kezdettel a

Magyar Nyelv Hete
jegyében négy előadásból
álló rendezvényre kerül
sor a jászberényi főiskola
dísztermében.

Minden érdeklődőt
szeretettel és tisztelettel
várnak.